

■ ΒΥΡΩΝΑΣ

Τραμπούκικη επίθεση μέσα στο δημαρχείο

*Τραμπούκικη επίθεση με αποτέ-
λεσμα τον τραυματισμό του, δέ-
χθηκε το μέλος της Αριστερής
Παρέμβασης Βύρωνας Σταύρος
Τζιορτζιώτης. Ο Σ. Τζιορτζιώτης
είναι πρώην δημοτικός σύμβου-
λος. Δράστης της επίθεσης ο
Μενέλαος Ρεϊζίδης, που ανήκει
στην παράταξη του δημάρχου
(στηρίζεται από τη ΝΔ).*

Η βίαιη επίθεση έγινε μέσα στο Δημαρχείο την Τετάρτη 3 Οκτωβρίου το απόγευμα. Ο Μ. Ρεϊζίδης πρότεινε επιβολή προστίμων από το δήμο και σε συλλογικότητες, φορείς και επιτροπές για αφίσες-πανό και ο εκπρόσωπος της Αριστερής Παρέμβασης διαφώνησε και αντιτάχτη-
κε. Στη συνεδρίαση δεν βρισκόταν οι εκπρόσωποι των άλλων παρατάξεων της αριστεράς. Ο

Σταύρος Τζιορτζιώτης απαίτησε ευλόγα να κρατηθούν πρακτικά και να καταγραφούν οι διαφωνίες. Ο Μ. Ρεϊζίδης επιτέθηκε φραστικά στο Σταύρο Τζιορτζιώτη γιατί «χαλάει το κλίμα, επιμένει στις απόψεις του, ενοχλεί με τη στάση του τη λειτουργία της επιτροπής ως παρέα» και όξυνε την αντιπαράθεση. Με τη λήξη της συνεδρίασης και κατά την αποχώρηση του Σταύρου Τζιορτζιώτη μπήκε μπροστά του και χωρίς άλλη κουβέντα τον κτύπησε στο μέτωπο. Αποτέλεσμα να χρειαστεί μεταφορά σε κλινική και 4 ράμματα στο μέτωπο.

Με καταγγελία της η Αριστερή Παρέμβαση θεωρεί ότι, με βάση γενικότερη πολιτική κατάσταση [...] αυτού του είδους οι επιθέσεις εντάσσονται στα κλίμα τρομοκρατίας και προσπάθειας φίμωσης κά-

θε διαφορετικής φωνής. Δεν είναι μόνο οι κατασταλτικοί μηχανισμοί, τα ΜΑΤ, οι επιθέσεις με τα χημικά στις διαδηλώσεις, οι δικαστικές φραστικές στο Σταύρο Τζιορτζιώτη για να εδραιώσει την κυριαρχία του και να εμποδίσει τις αντιδράσεις. Είναι και η οπισθοδρομική, συντηρητική, αντιδημοκρατική άσκηση εξουσίας εκλεγμένων πολιτικών «εκπροσώπων» του λαού σε διάφορα επίπεδα (δήμοι, φορείς, κ.α.) που επιχειρεί να πνίξει κάθε διαφωνία και αντι-καθιστά την πολιτική αντιπαράθεση με τον αυταρχισμό, τη βία, τις επιθέσεις. Μέθοδοι που μαρτυρούν το φόβο τους από τις ανυπότακτες φωνές και από το ογκούμενο ρεύμα κοινωνικής διαμαρτυρίας που απειλεί να τους πετάξει στα αζήτητα.

Δεν μπορούμε να μένουμε

σιωπηλοί όταν πολλαπλασιάζονται αυτές οι επιθέσεις στην κοινωνία. Οι πολιτικές ευθύνες όσον φιλοξενούν στις γραμμές τους τέτοιου είδους δημοτικούς συμβούλους, ανεξάρτητα αν έδειξαν ενδιαφέρον για τη μεταφορά στην κλινική του τραυματία ή για τη μετατραυματική του κατάσταση, είναι τεράστιες.

Θα συνεχίζουμε να υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, της διακίνησης ιδεών, της δημοκρατικής λειτουργίας του δημ. συμβουλίου και των επιτροπών. Θα συνεχίσουμε να καταγγέλλουμε τις αντιδημοκρατικές ενέργειες από όπου και να προέρχονται και ενάντια σε όποιον και να στρέφονται. Να αντιπασμάσετε σε όσους θέλουν να μας επαναφέρουν στα χρόνια του μακρακράτους και της δικτατορίας,

Κατά
αριστερού
αγωνιστή

3/10/2012

κών παρατάξεων, φορέων, παικών συνελεύσεων, νεολαίας και της Σχολής των ΤΕΕΦΑ για να σταματήσουμε το «έργο». Υπενθυμίζουμε ότι ανάλογη κινητοποίηση απέτρεψε την καταστροφή της πηλαγιάς Τσαθλαγανίδη που την προδίδαν για Δημαρχείο και υπόγειο πάρκινγκ.

Η Μακόμενη Αριστερή Δύναμη Ανατροπής θα δώσει όδες της τις δυνάμεις, τόσο μέσα στο Δημοτικό Συμβούλιο (Γ. Μπτροβγενής) αλλά κυρίως στις κινητοποιήσεις για την ακύρωση του «έργου».

Δάφνη, 23 Σεπτεμβρίου 2012

[ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ]

ΟΧΙ ΓΚΑΡΑΖ ΣΤΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ – ΤΕΦΑΑ

Την ώρα που ο λαός μας ζει τη μεγαλύτερη κοινωνική ήττα και η χώρα μας βυθίζεται στην ύφεση, στην κρίση και στην εσωτερική υποτίμηση, η Δημοτική αρχή Ιλιδίων - Υμηττού του Μ. Σταυριανουδάκη αποφάσισε να υλοποιήσει το από δεκαετίες σχέδιό της για δημιουργία Γκαράζ στην Γυμναστική Ακαδημία, παρά την αντίθεση των παρατάξεων της αντιπολίτευσης και την αντίθεση των καθηγητών και φοιτητών της Ακαδημίας (ΤΕΕΦΑ) στην εκτέλεση του έργου.

Δεν γνωρίζουμε τα κίνητρα της τόσο σθεναρής επιμονής στην εκτέλεση του έργου από την νεο-δημοκρατική ηγεσία, γνωρίζουμε όμως ότι κανένας δημότης εάν ερωτηθεί για τα προβλήματα του Δήμου δεν θα αναφέρει την ανάγκη για γκαράζ στη Γυμναστική Ακαδημία, τη στιγμή που η ανεργία, η μείωση των μισθών και των συντάξεων έχουν εισβάλλει σε κάθε σπίτι, και όλοι ξέρουν ότι οι δήμοι ιδιαίτερα μετά τον «Καλλικράτη» χάνουν τον όποιο ρόλο τους χαρακτηρίζει.

Την ώρα που οι Δήμοι είναι υπό χρεωκοπία λόγω έλλειψης πόρων από την κεντρική εξουσία, γίνεται φορέας της μνημονιακής πολιτικής ενάντια στους δημότες και προαστούν την απαξίωση των εργασιακών σχέσεων και των κοινωνικών υπηρεσιών στρεφόμενοι στην ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών σε εργολάβους και εταιρίες, κάποιοι επιμένουν αγνοώντας την κατάσταση σαν να ζουν σε άλλη εποχή. Εδώ καράβια χάνονται βαρκοῦλες αρμενίζουν.

Όταν η ανάγκη για μια Γενική Απεργία Διαρκείας που θα ανατρέψει τους τρoικανούς και τους προσκυνημένους -υποτακτικούς τους ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ είναι στην ημερήσια διάταξη σαν η μόνη ελπίδα για να ξεφύγουμε από την μέγνηνη των τεκογλυφών, η Δημοτική αρχή ρίχνει κροκοδείλια δάκρυα για την οικονομική κρίση σαν αυτά του δολοφόδων πάνω στο θύμα του.

Τι είναι όμως εκείνο που κάνει τον Μ. Σταυριανουδάκη αγνοώντας το πολιτικό κόστος να επιμένει στο σχέδιό του διχάζοντας την τοπική κοινωνία, ερχόμενος μάλιστα σε σύγκρουση με μια Πανεπιστημιακή Σχολή 2.500 φοιτητών που αποτελεί μια σημαντική παρουσία στην περιοχή μας, μένει να απαντήσει. Το σίγουρο είναι πως το έργο θα κατασκευαστεί από κάποιο με-

Δεκαπενθήμερο όργανο της Κ.Ε. του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος (ΕΕΚ - Τροτσκιστές)
Κυκλοφορεί στα κεντρικά περίπτερα και στα βιβλιοπωλεία σε όλες τις μεγάλες πόλεις Εκδίδεται από την **Ε.Μ.Ε. - ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ**
Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία **Αρχισυντάκτης**
Θ. Κουτσουμπός

Σελιδοποίηση - Μοντάζ
Βιβλιοτεχνία Ο.Ε.
Ζωοδόχου Πηγής 52Α, Εξάρχεια
Τηλ. 210 38.01.844

Εκτύπωση
ΧΕΛΙΟΣ-ΠΡΕΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ιερά Οδός 81, Αθήνα
Διεύθυνση Εφημερίδας
Καποδιστρίου 38, 10431 Αθήνα
Τηλ. - Fax: 211 72.52.376
Ετήσια συνδρομή - Ενίσχυση
Εσωτερικού: 45 €
Ευρώπης: 60 €
Υπόλ. Χώρες: 75 €
Τοσκ - εμβάσματα στη διεύθυνση:
«Νέα Προοπτική»
Θ. Κουτσουμπός
Καποδιστρίου 38
10431 Αθήνα

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

στην επαναστατική μαρξιστική εφημερίδα που παλεύει:

- ★ ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα
- ★ ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό, το φασισμό, τον πόλεμο
- ★ για το σοσιαλισμό και την εξουσία των εργατικών συμβουλίων
- ★ για την οργάνωση του επαναστατικού διεθνιστικού κόμματος της εργατικής τάξης
- ★ για την επανίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς

Τα «ιερά» του Δένδια και τα «όσια» του Μειμαράκη

■ του Σάββα Μιχαήλ

Σηκώθηκαν από φρίκη οι τρίχες της φαρκλής του Δένδια, υπουργού Δημόσιας Καταστολής και Μημμονιακής Ασφάλειας στο άκουσμα της ειδήσης: οργισμένοι οι εργάτες των ναυπηγείων Σκαρμαγκά, απλήρωτοι έξι μήνες κι ορισμένοι τρία χρόνια, έχοντας απηυδίσει από την πείνα και τον εμπαιγμό, εισβάλανε στο προαύλιο του ΓΕΕΘΑ, στο νευραλγικό κέντρο των Ενόπλων Δυνάμεων, ζητώντας τα λεφτά τους από τον αρμόδιο Υπουργό Μημμονιακής Άμυνας!

Άκουσον, άκουσον, «δεν σέβονται ούτε τα ιερά και τα όσια» ανέκραξε ο φαλακρός Υπουργός, «δεν σέβονται τον Στρατό μας». Μπα;

Πόσο «ιερός» είναι ένας χώρος πασίγνωστος για μίζες και μισοβυθισμένα υποβρύχια με πρωταγωνιστές υπουργούς-αετονύχηδες και τα μαφιόζικα κυκλώματά τους που μόνο μια βρωμιά πτυχή τους μας δείξανε οι Τζοχατζόπουλοι;

Πόσο «ιερός» είναι ένας χώρος που κατηγορήθηκε, μόλις λίγες μέρες πριν την εργατική διαμαρτυρία, από το ίδιο το «αξιοσέβαστο» Βήμα του αμαρτωλού ΔΟΛ, σαν τόπος διοργάνωσης πραξικοπήματος από τον τότε αρχηγό ΓΕΕΘΑ, και το οποίο θα λάβαινε υποτίθεται, χώρα στα τέλη Οκτωβρίου 2011, όταν κατέρρεε η κυβέρνηση ΓΑΠ;

Όλοι αναγνωρίζουν σαν αναξίοπιστο το κακοφτιαγμένο δημοσίευμα του αναξίοπιστου **Βήματος**, όπου συρράπτονται γνωστά από παλιά στοιχεία με ένα περίεργο αμάλγαμα επαίνων και καταγγελιών για έναν ευτραφή στρατηγό που θέλει να γίνει Νταβούτογλου και μπερδεύει τα διδακτορικά με τα δικτατο-

ρικά. Είναι φανερός ο στόχος του ΔΟΛ να εκφοβίσει τον λαό: «Η υποτάσσετε στο Μνημόνιο ή υποτάσσετε σε μια στρατιωτική χούντα». Η αισχρότητα της άρχουσας τάξης και των ΜΜΕ της ξεπερνά και τον εκβιασμό των συνήθων ληστών. Οι ληστές σε απειλούν: «τα λεφτά σου ή την ζωή σου», ενώ οι μνημονιακοί Ψυχάρηδες μας λένε «ή πεθαίνετε από την πείνα είτε από τις ερπούστρες των τανκς». Μάλλον, όμως, προχωρούν να μας πεθάνουν και με τα δύο.

Στις παραμονές της 7χρονης δικτατορίας των συνταγματαρχών της ΣΙΑ, ο φασίστας Σάββας Κωνσταντόπουλος έκανε διαλέξεις στο Χίλτον για την αναγκαιότητα στρατιωτικού πραξικοπήματος. Η ηγεσία της ΕΔΑ και η Αυγή το περιγελοούσαν τότε και εξηγοούσαν γιατί δεν θα γίνει πραξικόπημα, ακόμα και στο φύλλο της Αυγής της 21 Απριλίου 1967 που τελικά κατασχέθηκε από τους χουνταίους. Σήμερα δεν υπάρχει ένας αλλά πολλοί Κωνσταντόπουλοι και δεν περιορίζονται στο Βήμα και στον ΔΟΛ. Ανοίξε τις σελίδες της *Καθημερινής* του Αλαφούζου και θα πιάξετε μπροστά στην πληθώρα Κωνσταντόπουλων...

Όσο αναξίοπιστο κι αν είναι το δημοσίευμα του Βήματος, μερικοί βιάζονται ή περιορίζονται στο να το περιγελοούν. Ποιος αγνοεί ή θέλει να αγνοεί ότι μέσα στο Στρατό (και δεν εννοούμε τα φανάρια του λαού ή μερικές εξαιρέσεις βαθμοφόρων), μέσα στην κάστα των αξιωματικών, εν ενεργεία κι αποστράτων, πολλοί παρα-μιλάνε για στρατιωτική επέμβαση, ιδιαίτερα από την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 κι εδώ, δημιουργώντας κλίμα ή και κάτι χειρότερο; Ποιος θέλει να αγνοεί τις διασυνδέσεις ενστών Στρατού κι Αστυνομίας με την Χρυσή Αυγή; Και

πιοιον καθυστερεί το γεγονός, ότι την φρούρηση του Τεμένους των «ιερών και οσίων» του Δένδια, στην καρδιά της Αθήνας, αναλαμβάνουν από εδώ και εμπρός ειδικές δυνάμεις της 71^{ης} Αερομεταφορέμενης Ταξιαρχίας από το Κιλκίς, εξασκημένες με τις διάφορες «ασκήσεις Καλλίμαχος», στην «καταστολή πλήθους»;

Η στρατιωτικοποίηση της καταστολής δεν περιορίζεται στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Την ζήσαμε να επεκτείνεται στο μέγιστο τμήμα της πρωτεύουσας με την ανεπιθύμητη επίσκεψη της λαομίσητης Καγκελαρίου, όταν ξεθάψανε, χωρίς ντροπή καμιά, χουντικό νομοθετικό διάταγμα για την απαγόρευση συγκεντρώσεων, συναθροίσεων και πορειών να στήσανε παντού ελεύθερους σκοπευτές και ειδικά κομάντος.

Πόσο πιο φανερό να γίνει ότι το επίσημο ελληνικό Κράτος αντιμετωπίζει σαν κύριο πρόβλημα, περιφρουρώντας την Κρήνη, τον λαό αυτής της χώρας και ασκεί τον ρόλο πραιτωριανού της Τρόικας, περιφρουρώντας την Καγκελαρία του γερμανικού ιμπεριαλισμού και το ντόπιο υπηρητικό της κυβερνητικό προσωπικό;

Αυτά είναι τα ιερά και τα όσια του Ξένιου Δένδια που επιλεκτικά επιφυλάσσει την φιλοξενία αποκλειστικά στους κεφαλαιοκράτες Αφέντες και τοκογλυφούς της Ευρώπης - ενώ υποδέχεται με ρόπαλα, Χρυσαιγιτες, μπουτρούμια και στρατόπεδα συγκέντρωσης τους φτωχοδιάβολους, τους μετανάστες σήμερα, κι αύριο όλους μας.

Πόσο «ιερό» είναι αυτό το κράτος που εκτρέφει πραξικοπηματίες; Πόσο «όσιο» είναι το κράτος που στηρίζει και καλύπτει τους φασίστες όταν εξαπολύουν πογκρόμ και μετά στέλνει τους ΔΕΑΤΑδες και τα ΜΑΤ να πάρουν εκδίκηση για τους δαρ-

μένους Χρυσαιγιτες, μετατρέποντας την ΓΑΔΑ, όπως καταγγέλλει η ίδια η βρετανική εφημερίδα Γκάρντιαν, σε νέο Αμπού Γκράμπ, σε τόπο βασανιστηρίων για αντιφασίστες;

Το πόσο «ιερό» είναι το κράτος του κεφαλαίου το δείχνουν οι λίστες των ληστών-μεγαλοκαταθετών στην Ελβετία που «εξηχνούνται» στις τσέπες υπουργών και αντιπροέδρων τύπου Βενιζέλου.

Το πόσο «όσιο» είναι το κράτος των ληστών κεφαλαιοκρατών το επιδειχνει μαζί με τα χαμάνι του ο τρίτος τη τάξη πολιτειακός παράγοντάς του, ο τωρινός καρδεξιός Πρόεδρος της Βουλής Μειμαράκης (κατά κόσμον «Βαγγέλης»), ο οποίος, ας μην το ξεχνάμε, αν (θεός φυλάξει!) πάθει κάτι ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας παίρνει αυτός την θέση του Προέδρου μέχρι την εκλογή άλλου... Ένα κράτος-χαματιευπό θα αποκτούσε έτσι την κεφαλή που του αξίζει. Τα άλλα κόμματα της Βουλής, μαζί και η αριστερά, αντιμετωπίσαν τις αισχρότητες του Μειμαράκη, με πολύ χαμηλούς τόνους, γι' αυτό κι ο Βαγγέλης, όταν επιστρέψε στην θέση του, μετά από ολιγοήμερη αποχή και ανάπαυση, ευχαρίστησε τους πάντες, όλες τις πτέρυγες του σεμνού Κοινοβουλίου, των ιερών και των οσίων της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Όσο πιο φανερό να γίνει ότι το επίσημο ελληνικό Κράτος αντιμετωπίζει σαν κύριο πρόβλημα, περιφρουρώντας την Κρήνη, τον λαό αυτής της χώρας και ασκεί τον ρόλο πραιτωριανού της Τρόικας, περιφρουρώντας την Καγκελαρία του γερμανικού ιμπεριαλισμού και το ντόπιο υπηρητικό της κυβερνητικό προσωπικό;

Αυτά είναι τα ιερά και τα όσια του Ξένιου Δένδια που επιλεκτικά επιφυλάσσει την φιλοξενία αποκλειστικά στους κεφαλαιοκράτες Αφέντες και τοκογλυφούς της Ευρώπης - ενώ υποδέχεται με ρόπαλα, Χρυσαιγιτες, μπουτρούμια και στρατόπεδα συγκέντρωσης τους φτωχοδιάβολους, τους μετανάστες σήμερα, κι αύριο όλους μας.

Πόσο «ιερό» είναι αυτό το κράτος που εκτρέφει πραξικοπηματίες; Πόσο «όσιο» είναι το κράτος που στηρίζει και καλύπτει τους φασίστες όταν εξαπολύουν πογκρόμ και μετά στέλνει τους ΔΕΑΤΑδες και τα ΜΑΤ να πάρουν εκδίκηση για τους δαρ-

μένους Χρυσαιγιτες, μετατρέποντας την ΓΑΔΑ, όπως καταγγέλλει η ίδια η βρετανική εφημερίδα Γκάρντιαν, σε νέο Αμπού Γκράμπ, σε τόπο βασανιστηρίων για αντιφασίστες; Το πόσο «ιερό» είναι το κράτος του κεφαλαίου το δείχνουν οι λίστες των ληστών-μεγαλοκαταθετών στην Ελβετία που «εξηχνούνται» στις τσέπες υπουργών και αντιπροέδρων τύπου Βενιζέλου. Το πόσο «όσιο» είναι το κράτος των ληστών κεφαλαιοκρατών το επιδειχνει μαζί με τα χαμάνι του ο τρίτος τη τάξη πολιτειακός παράγοντάς του, ο τωρινός καρδεξιός Πρόεδρος της Βουλής Μειμαράκης (κατά κόσμον «Βαγγέλης»), ο οποίος, ας μην το ξεχνάμε, αν (θεός φυλάξει!) πάθει κάτι ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας παίρνει αυτός την θέση του Προέδρου μέχρι την εκλογή άλλου... Ένα κράτος-χαματιευπό θα αποκτούσε έτσι την κεφαλή που του αξίζει. Τα άλλα κόμματα της Βουλής, μαζί και η αριστερά, αντιμετωπίσαν τις αισχρότητες του Μειμαράκη, με πολύ χαμηλούς τόνους, γι' αυτό κι ο Βαγγέλης, όταν επιστρέψε στην θέση του, μετά από ολιγοήμερη αποχή και ανάπαυση, ευχαρίστησε τους πάντες, όλες τις πτέρυγες του σεμνού Κοινοβουλίου, των ιερών και των οσίων της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΕΗ

Τρεις ημέρες μετά τις προσαγωγές 127 εργατών των ναυπηγείων Σκαρμαγκά (και μία πριν την αντίστοιχη επιχείρηση ενάντια σε εργαζόμενους τους Δρομοκαίτειο), η τρoικανή κυβέρνηση Σαμαρά αποπειράθηκε να επιδείξει για άλλη μια φορά το «σκληρό της πρόσωπο» - ουσιαστικά μια μάσκα για να κρύψει τον πανικό της. Ανήμπορη να σταθεροποιηθεί σε ένα «σεισιμογενές» κοινωνικό έδαφος, προσφεύγει στη τελευταία της λύση, την καταστολή. Είναι η «νέα» μέθοδος αντιμετώπισης των εργατικών αγώνων, απεργιών και καταλήψεων.

Τη Κυριακή 7 Οκτώβρη, συνδικαλιστές της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, μαζί με τον Πρόεδρο της Ν. Φωτόπουλο, κατέλαβαν το Κέντρο Πληροφοριακών Συστημάτων στη Λεωφόρο Μεσογείων (το οποίο είχε καταληφθεί και πέσει και κατέληξε ξανά σε προσαγωγές των καταληψιών). Σκοπός, να ανακαλύψουν στοιχεία που να σχετίζονται με το τέλος ακινήτων που χρεώνεται μέσω των λογαριασμών ρεύματος, και τα οποία «συνοιστούν σκάνδαλο απέναντι στο φτωχό λαό. Στοιχεία που θα αποδείξουν ότι πληρώνουν μόνο τα κορόιδα». Αρχικός σχεδιασμός των εργαζομένων ήταν η διατήρηση της κατάληψης ως την Δευτέρα, και η παρουσίαση των στοιχείων σε συνέντευξη τύπου παράλληλα με κατάθεσή τους στον εισαγγελέα, προτού αυτά καταστραφούν ή κρυφτούν από τους αρμόδιους.

Η πολιτική ηγεσία της χώρας και η εντολοδόχος ΕΛ.ΑΣ., όμως, είχαν διαφορετική άποψη. Όπως έγινε στο ΓΕΕΘΑ, έτσι και στις εγκαταστάσεις της ΔΕΗ, έστειλαν τα ΜΑΤ ενάντια σε εργαζόμενους. Συνέλαβαν 18 από αυτούς, ικανοποιώντας τους αλαλάζοντες Πρετεντέρηδες των καναλιών, που ήθελαν την κεφαλή των συνδικαλιστών επί πίνακι.

Αφού κρατήθηκαν από τις 11 το βράδυ ως την επόμενη μέρα, τελικά απελευθερώθηκαν χωρίς να οδηγηθούν στο αυτόφωρο, με τους δύο εισαγγελείς που μετέβησαν στη ΓΑΔΑ να κρίνουν πως μια πιθανή συνάντησή των συλληφθέντων με τους αλληλέγγυους στους εργαζόμενους των ναυπηγείων, που βρίσκονταν ήδη στην Ελευπίδων, θα ήταν ένα... εκρηκτικό μείγμα. Στους 18, απαγγέλλθηκαν κατηγορίες σε βαθμό πλημμελήματος, για διατάραξη οικιακής ειρήνης κι οριστική δικάσιμος στις 18 Ιανουαρίου του 2013.

Την εργατική τάξη δεν μπορεί να την φοβίσει ένας φοβισμένος Σαμαράς και μια ασθμαίνουσα αστική τάξη. Όσο περιστέλλουν τα δημοκρατικά δικαιώματα του λαού, της απεργίας, της διαδήλωσης, της συνάθροισης, πελεκάνε τα ίδια τους τα πόδια. Πείνα και καταστολή είναι ένας συνδυασμός που δεν μπορεί, και δεν πρόκειται να γίνει ανεκτός από τους εργάτες. Θα μας βρούνε μπροστά τους. Θα σαρωθούν από τη Γενική Πολιτική Απεργία Διαρκείας, πριν καταλάβουν από πού τους ήρθε.

Κ. Αποστολόπουλος

Στα 18,5 δισ. ευρώ το πακέτο του 2013-14

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΕ ΚΑΚΟ ΤΕΛΟΣ Η "ΕΠΙΜΗΚΥΝΣΗ" ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ

Στην τελική ευθεία για τη συμφωνία μεταξύ κυβέρνησης-Τρόικας και την ψήφιση στο κοινοβούλιο του πακέτου νέων δυσβάστακτων μέτρων, για το 2013-14, ύψους 13,5 δισ. ευρώ -στην πραγματικότητα είναι πολύ περισσότερα...- μπαίνει η χώρα.

Μέχρι τις **18-19 Οκτωβρίου**, οπότε και έχει προγραμματιστεί η **σύνοδος κορυφής της ΕΕ** θα πρέπει να έχουν συμφωνηθεί οι βασικές γραμμές του πακέτου μέτρων 2013-14 και λίγο αργότερα θα πρέπει να ψηφιστούν από τους βουλευτές της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ.

Η τρόικα πιέζει για τη λήψη μέτρων ύψους **9-10 δισ. ευρώ το 2013**, δηλαδή ουσιαστικά ολόκληρο του πακέτου του 2013-14, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων αφορούν περικοπές δαπανών.

Η **ύφεση πάνω από 5%** που θα προκαλέσουν αυτά τα πρωτοφανούς αγριότητας μέτρα είναι θα κάνουν αδύνατη την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στον προϋπολογισμό το 2013 και, συνεπώς, θα κάνουν αναγκαία την "επιμήκυνση" του αναγκαίου χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής κατά ένα επιπλέον χρόνο, δηλαδή για το 2014. Μαζί με την άτυπη παράταση που πήρε η ελληνική κυβέρνηση για να πετύχει πρωτογενές πλεόνασμα το 2013, μετά την σχετική αποτυχία το 2012, η κυβέρνηση θα έχει... πετύχει την περιβόητη διετή επιμήκυνση, μιας και ο στόχος επίτευξης του πρωτογενούς πλεονάσματος θα μετατεθεί εξ αντικειμέ-

νου για μετά το 2014, αντί του 2013 κοκ...

Απ' αυτήν την άποψη κανένα απολύτως όφελος δεν θα προκύψει για το ελληνικό λαό από την περιβόητη επιμήκυνση του προγράμματος προσαρμογής κατά δύο χρόνια (2013-16 αντί για 2013-14), την οποία όπως φαίνεται θα "πετύχει" η κυβέρνηση τις επόμενες εβδομάδες. Αντίθετα ο διπλασιασμός του χρόνου προσαρμογής θα φέρει διπλασιασμό των περικοπών από μισθούς, συντάξεις, επιδόματα, υγεία, παιδεία κλπ. Το συνολικό πακέτο για το 2013-14 ανέρχεται στην πραγματικότητα στα 18,5 δισ. ευρώ. Και αυτό γιατί σύμφωνα με το Μνημόνιο, **11,5 δισ. ευρώ είναι σίγουρα μέτρα για το 2013-14**, ενώ υπάρχουν άλλες τρεις αναφορές για "**πρόσθετα**" μέτρα ύψους **3 δισ. ευρώ από τη φορολογία, 2 δισ. ευρώ από τη αναδιάρθρωση της κρατικής διοίκησης και 2 δισ. ευρώ από τα κοινωνικά επιδόματα**. Για να καλυφθεί το χρηματοδοτικό κενό που θα προκύψει από την παράταση του προγράμματος κατά δύο χρόνια, θα απαιτηθούν τουλάχιστον άλλα 4-5 δισ. ευρώ μέτρα για το 2015- 2016...

Χωρίς να λάβουμε υπόψη τα πιθανότατα μέτρα του 2015-16, **το συνολικό κόστος της (αποτυχημένης) "διάσωσης" του ελληνικού καπιταλισμού στο διάστημα 2010-14**, δηλαδή του μηδενισμού του ελλείμματος του προϋπολογισμού και της κατάκτησης της βιωσιμότητας του ελληνικού δημοσίου χρέους, ανέρχεται σε πάνω από **210 δισ. ευρώ**.

Δ.Κ.

Ούτε η Μέρκελ τους σώζει

Ήλθε στην Αθήνα, για λιγότερο από 5 ώρες, την Τρίτη 9 Οκτωβρίου. Η «σιδηρά κυρία» του γερμανικού ιμπεριαλισμού ήταν διαρκώς μέσα σε ένα σιδηρόφρακτο κλιό από χιλιάδες αστυνομικούς, ελεύθερους σκοπευτές, ΜΑΤ, εκτοξευτήρες νερού. Ακόμη και ειδικά σώματα στρατού έφερε η κυβέρνηση των τρούικανών, που έχει στήριγμα της τον πρώην αριστερό Κουβέλη.

Πάνω από 100 χιλιάδες λαού στην Αθήνα και πολλές χιλιάδες σε άλλες πόλεις της χώρας αποδοκίμασαν την γερμανίδα καγκελάριο Μέρκελ. Η μόνη ζώνη που ήταν προσβάσιμη σ' αυτή ήταν η περιφρουρημένη Ηρώδου του Αττικού, όπου πραγματοποιήσε «περίπατο», μαζί με τον ανεκδιήγητο Σαμαρά, από το Μαξίμου μέχρι το Προεδρικό μέγαρο, καμιά εκατοστή μέτρα. «Περπάτησε στο δάσος», αναφώνησε παλιός αριστερός γλύφτης του Μέγκα καναλιού.

Για να μπορέσουν να κάνουν αυτή τη βόλτα στην Ηρώδου Αττικού χρειάστηκε να ριχθούν εκατοντάδες χειροβομβίδες κρότου λάμψης και ασφυξιογόνα χημικά. Απ' το πρωί της Τρίτης 9 Οκτωβρίου η αστυνομία, σε μια απίστευτη παραβίαση των δημοκρατικών ελευθεριών, αφού απαγό-

ρευσε τις συγκεντρώσεις και πορείες σε μεγάλο μέρος του λεκανοπεδίου από το αεροδρόμιο μέχρι τη Βουλή, πραγματοποίησε πάνω από 200 παράνομες προληπτικές προσαγωγές και πάνω από 24 συλλήψεις. Μεταξύ των προσχθέντων μέλη του Δικτύου για τα Κοινωνικά Δικαιώματα, μόλις βγήκαν από τα γραφεία τους, μαζικά στρατού έφερε η κυβέρνηση στους προσχθέντες ο σ. Κυριάκος Μουτιδής μέλος του ΕΕΚ, μόλις βγήκε από τα γραφεία του σωματείου ΣΒΕΟΔ. Σε άλλο σημείο συνελήφθη ο γραμματέας του σωματείου του Αγ. Σάββα, ενώ οι εδών και μήνες απλήρωτοι του Ερρίκος Ντυνάν ήταν οι μόνοι που πρόλαβαν να πετάξουν μερικά μπουκάλια νερό...

Η κυβέρνηση Σαμαρά εκτός των «καλών λόγων» της Μέρκελ δεν είχε να πάρει τίποτα και τίποτα για να πανηγυρίσει.

Με ανακοίνωσή του, που μοιράστηκε την ημέρα της επίσκεψης της Μέρκελ, το ΕΕΚ έλεγε:

ΕΞΩ Η ΜΕΡΚΕΛ ΚΑΤΩ η κυβέρνηση των Τρούικανών ΚΟΚΚΙΝΗ ΕΥΡΩΠΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

Η αλαζονική καγκελάριος της Γερμανίας Άνγκελα Μέρκελ έρχεται στην Ελλάδα. Έρχεται περι-

φρουρούμενη από 7.500 αστυνομικούς, ελεύθερους σκοπευτές, ΜΑΤ και ειδικά τμήματα στρατιωτικών ΜΑΤ (!), αντίδες νερού και τόνους χημικών. Σε μια σιδηρόφρακτη Αθήνα.

Έρχεται όχι για να συμπαρασταθεί στον δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό. Άλλωστε, η ίδια πρωτοστάτησε στην επιβολή των βάρβαρων Μνημονίων που μετατρέπουν την εργατική τάξη της χώρας σε «έθνος αποκλήρων». Η ίδια και οι όμοιοί της πρωτοστάτησαν στις πρωτοφανείς ρατσιστικές επιθέσεις ενάντια στους «τεμπέληδες» Έλληνες και τα PIGS (=γουρούνια) της νότιας Ευρώπης.

Είναι εν μέρει αληθινό ότι η Μέρκελ έρχεται για να στηρίξει την παραπαίοντα -ιδίως μετά την κινητοποίηση μαμούθ της 2θης Σεπτεμβρίου- τριπόδαρη κυβέρνηση Σαμαρά.

Βεβαίως έρχεται για να επιβλέψει τους γκαουλάιτερ του γερμανικού και ευρωπαϊκού κεφαλαίου σε τούτη την απομακρυσμένη περιφέρεια.

Πάνω απ' όλα έρχεται για να διαμορφώσει τους νέους συσχετισμούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση που συγκλονίζεται και απειλείται με διάλυση από τις συνέπειες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, τη χρεοκοπία των χωρών του νότου -αλλά όχι μόνο-, την προϊούσα ύφεση στη βόρεια Ευρώπη και την εξέγερση

της ευρωπαϊκής εργατικής τάξης.

Η **Μέρκελ είναι ανεπιθύμητη!** Δεν είμαστε αντιγερμανοί. Όπως υπάρχουν δυο Ελλάδες, έτσι υπάρχουν και δυο Γερμανίες. Το κεφάλαιο και η εργασία. Οι εκμεταλλευτές και οι εκμεταλλεζόμενοι. Οι καταπιεστές και οι καταπιεζόμενοι. Είμαστε κατά του γερμανικού, ευρωπαϊκού και διεθνούς κεφαλαίου και

υπέρ των εξεγερμένων μαχόμενων ταξικών μας αδελφιών. Αγωνιζούμε ενάντια στον ιμπεριαλιστικό καπιταλισμό, ενάντια στον εθνικισμό και το φασισμό, για τη διεθνιστική ενότητα των λαών της Ευρώπης με τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης, ενδιάμεσο βήμα για την ένωση των εργατών όλου του κόσμου.

Καλούμε την εκπρόσωπο του γερμανικού ιμπεριουμ φεύγοντας να πάρει μαζί της την κυβέρνηση της εσωτερικής -ελληνικής- τρούικας, των διεφθαρμένων κομμάτων της δικής της Ζήμενης, που οδήγησαν τη χώρα στη χρεοκοπία και το λαό στη δυστυχία. Αυτούς που μαζί με τον αριστερό «μαϊντανό» Κουβέλη συμπεριφέρονται ως δυνάμεις

εσωτερικής κατοχής και απειλούν το λαό με βία και καταστολή για να μη διαδηλώσει κατά της Μέρκελ, να μη διατρανώσει τα αισθήματά του.

Η κυβέρνηση Σαμαρά μπορεί και πρέπει άμεσα να πεσει!

Να οργανώσουμε άμεσα **γενική πολιτική απεργία διαρκείας**. Για την ανατροπή της κυβέρνησης Σαμαρά, για να πάρουν οι εργάτες κι ο εργαζόμενος λαός τις τύχες τους στα χέρια τους. Ανατρέποντας την εξουσία των ντόπιων και ξένων ληστών. Με μια εργατική κυβέρνηση, με την εξουσία των εργατών, που θα επιβάλλει ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα εξόδου από την καπιταλιστική κρίση, με διαγραφή του χρέους, εθνικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση των τραπεζών και στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση στους καπιταλιστές και με εργατικό έλεγχο.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Αθήνα 9/10/2012

Γιατί ήρθε η Μέρκελ στην Αθήνα;

"*Εύχομαι και ελπίζω η Ελλάδα να μείνει στο ευρώ...*". Η ανάγνωση που έγινε από τα ελληνικά ΜΜΕ στη φράση αυτή της Μέρκελ είναι ότι απογοήτευσε τον Σαμαρά που περίμενε μια δήλωση που να αποπνέει πολύ περισσότερη "βεβαιότητα" για την παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ. Κάτι σαν πρόωπο "δώρο" πολιτικής και οικονομικής στήριξης που όμως δεν έφερε στον πρωθυπουργό της τρούικας.

Η αλήθεια είναι ότι η δήλωση αυτή, αν διαβαστεί έτσι, μάλλον υποτιμά και κρύβει την αλήθεια. Η Μέρκελ εννοούσε αυτό που είπε.

Πράγματι "εύχεται" και "ελπίζει" να παραμείνει η Ελλάδα στο ευρώ, καθώς στιδήποτε διαφορε-

τικό και μάλιστα στον ορατό ορίζοντα που συνδέεται με την εκταμίευση της δόσης των 31,5 δισ. ευρώ, απειλεί την ύπαρξη και τις αναχές συνολικά της Ευρωζώνης...

Τόσο η ΕΚΤ όσο και η Κομισιόν, αλλά και το ΔΝΤ στην επίσημη Έκθεσή του που συζητείται αυτές τις ημέρες στο Τόκιο, στο ετήσιο συνέδριό του, προβλέπουν σταθερή επιβράδυνση και ύφεση της οικονομίας συνολικά στην Ευρωζώνη.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον του φαύλου κύκλου της οικονομικής και πολιτικής κρίσης στην Ευρωζώνη, η φράση Μέρκελ διακινδύνευσε μια επίσκεψη στην Αθήνα όχι γιατί "καίγεται" για την τύχη του Σαμαρά, αλλά γιατί "καίγεται"

να ρίξει νερό στη φωτιά που η κρίση και το αδιέξοδο στην Ελλάδα έχει ανάψει στην Ευρωζώνη. Και απειλεί -όπως οι αμερικανοί κυρίως οικονομολόγοι (και το ΔΝΤ) επιμένουν- να συμπαρασύρει την παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία για τρίτη φορά από το 2010 με πολύ πιο βίαιο τρόπο από ό,τι η Lehman Brothers πριν από 4 ακριβώς χρόνια...

Η συμβολική επίσκεψη της κας Μέρκελ στην Αθήνα έγινε για να δώσει ένα μήνυμα στους βασικούς "μετόχους" του ΔΝΤ που έχουν συγκεντρωθεί στο Τόκιο, ότι ασχολείται "προσωπικά" με το πρόβλημα και η κατάσταση δεν της "έχει ξεφύγει" ακόμα από τον έλεγχο, κάτι για το οποίο οι περισσότεροι συνομιλητές στο ΔΝΤ διατηρούν και διατυπώνουν αμφιβολίες...

Άκρως διαφωτιστικό είναι ότι την επόμενη μέρα της επίσκεψης Μέρκελ στην Αθήνα η Goldman Sachs σε Έκθεσή της για την κατάσταση στην Ελλάδα υποστηρίζει ότι ανεξάρτητα από το τι είπε η γερμανίδα στην Αθήνα, η Ευρωζώνη δεν μπορεί να διακινδυνεύσει να οδηγήσει την Ελλάδα σε στάση πληρωμών τον Νοέμβριο για δύο λόγους:

Οι αναχές της Ιταλίας και της Ισπανίας δεν είναι τόσο ισχυρές ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν μία κατάσταση που θα προκύψει από μια ανεξέλεγκτη έκρηξη χρεοστασίου στην Ελλάδα.

Οι μηχανισμοί που έχει δημιουργήσει η Ευρωζώνη για να αντιμετωπίσει την κρίση του χρέους (ESM και νέο πρόγραμμα ΕΚΤ) δεν είναι

ακόμα έτοιμοι για να αντιμετωπίσουν μια τέτοια κατάσταση.

Με άλλα λόγια το πλέον μισθωτό πρόσωπο στους Έλληνες εργαζόμενους δεν διακινδύνευσε ένα ταξίδι στην Αθήνα μόνο και μόνο για να ρίξει λάδι στην φωτιά της λαϊκής αγανάκτησης.

Ήρθε στην Ελλάδα για να στείλει ένα μήνυμα "έξω" ότι ελέγχει την κατάσταση και έχει τον άνθρωπό της στην Αθήνα. Ή μάλλον τους ανθρώπους της γιατί εκτός από τον κ. Σαμαρά και τους δύο κυβερνητικούς κολαούζους, η φράση Μέρκελ έχει και τον κ. Φούχτελ ο οποίος "δουλεύει" μαζί με την κυβέρνηση της τρούικας. Και ταυτόχρονα να δώσει και ένα μήνυμα στους εγχώριους επιχειρηματίες και τραπεζίτες ότι αν θέλουν να είναι μαζί της

και να κάνουν όσες δουλειές... περαιοσύνουν θα πρέπει να συσπειρωθούν γύρω από τον Σαμαρά. Τουλάχιστον προς το παρόν.

Όσο για τα "λεφτά", αυτά θα έρθουν όταν ο Σαμαράς αποδείξει ότι είναι ικανός να εφαρμόσει την πολιτική για την οποία όπως η ίδια είπε θα συνεχίσει να... μάχεται στην Ευρωζώνη...

Την πολιτική για την οποία συγκεντρώνει πλέον πάνω της την "ευθύνη" ότι οδηγεί την Ευρωζώνη και το ευρώ στον γκρεμό του φαύλου κύκλου του χρέους και της ύφεσης.

Και τα "πυρά" αυτήν τη φορά έρχονται από τις ΗΠΑ μέσω ΔΝΤ. Το ελληνικό χρέος οδηγείται σε μη βιώσιμο επίπεδο λένε στο ΔΝΤ και προβλέπουν από τώρα ότι αν δεν μεσο-λαβήσει νέο κούρεμα στα διακρατικά δάνεια και τα ομόλογα της ΕΚΤ δεν μπορεί το χρέος να είναι βιώσιμο το... 2020.

Το πολιτικό και οικονομικό παιχνίδι των ΗΠΑ μέσω του ΔΝΤ απέναντι στην Ευρωζώνη και ειδικά στη

Γερμανία με αφορμή την Ελλάδα, είναι πλέον εξώφθαλο.

Ήταν το ΔΝΤ μαζί με την Κομισιόν και την ΕΚΤ το 2010 - 2011 που όρισαν ότι όταν το χρέος ξεπερνά το 120% του ΑΕΠ τότε το χρέος είναι μη βιώσιμο και η χώρα πάει για χρεοκοπία. Γιατί το 120% του ΑΕΠ ; Γιατί τότε που έπρεπε να αποφασίσουν για την Ελλάδα, το χρέος της Ιταλίας ακουμπούσε το 120% και αν έβαζαν ένα όριο χαμηλότερο θα έπρεπε να κηρύξει χρεοστάσιο η Ιταλία και να "σώσουν" μαζί με την Ιταλία και τον Μπερλουσκόνι...

Μέσα σ' αυτή την χαοτική κατάσταση όπου ούτε το Βερολίνο ούτε η Ουάσινγκτον έχουν να προβάλλουν μία εναλλακτική "λύση", σε μία στιγμή που η Ευρωζώνη 4 χρόνια μετά την Lehman Brothers βυθίζεται στην ύφεση η κα Μέρκελ επιχειρήσε να ταξίδι στην Αθήνα όχι για να φέρει "λεφτά" στον Σαμαρά, αλλά για να πείσει τους υπερατλαντικούς και άλλους εταίρους της ότι το "σπίτι" της δεν έχει πάρει ακόμα φωτιά...

Γ. Αγγ.

ΑΝΕΡΓΙΑ - ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Εφιαλτική είναι η κατάσταση που διαμορφώνει η ιλιγγιώδης αύξηση της ανεργίας. Από τον περασμένο Ιούλιο, σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ η Ελλάδα έσπασε το φράγμα του 25% (25,1%) και πλέον ξεπερνά την μέχρι τώρα πρωταθλήτρια Ευρώπης Ισπανία!

Δεν υπάρχει κανένα σπίτι σ' αυτή τη χώρα που να μην έχει ένα τουλάχιστον άνεργο. Παρά τις περὶ αντιθέτου υποσχέσεις των κυβερνήσεων της τρόικας, το κύμα της ανεργίας που ξεκίνησε μετά την υπογραφή του Μνημονίου έχει εκτιναχθεί σε ιστορικά υψηλά ποσοστά, ενώ δεν πρόκειται να αναχαιτιστεί ουσιαστικά πριν το τέλος της δεκαετίας. Παρότι η μόνιμη μαζική ανεργία αποτελεί τον μεγαλύτερο αποσταθεροποιητικό παράγοντα της κοινωνικής και πολιτικής "ομαλότητας", οι κυβερνώντες δεν θέλουν, ούτε μπορούν να κάνουν τίποτα άλλο εκτός από το να την διαιωνίζουν. Μόνο η ίδια η εργατική τάξη, με τη δική της οργάνωση και πάλη για εξουσία μπορεί να δώσει λύση σ' αυτό πρόβλημα, παλεύοντας ενάντια στις απολύσεις, την part-time δουλεία και τις μειώσεις μισθών.

1 Το 50% του εργατικού δυναμικού είναι άνεργο, part-time απασχολούμενο και απλήρωτο

Η ανεργία αποτελεί αναμφισβήτητα το Νο1 κοινωνικό πρόβλημα της χώρας σήμερα. Η πρωτοφανής ανεργία συμπνκνώνει το αδιέξοδο στο οποίο σπρώχνει την κοινωνία η καπιταλιστική χρεοκοπία. Αγ' αυτήν προέρχονται ταυτόχρονα δραματικές συνέπειες για τους όρους ζωής όλου του πληθυσμού, άνεργοι και μη. Για παράδειγμα, η κατάρρευση των εσόδων στα ασφαλιστικά και κρατικά ταμεία λόγω της ανεργίας οδηγεί στην κατάρρευση των κοινωνικών παροχών προς όλους τους πολίτες, άνεργους και μη (πχ συντάξεις, επιδόματα, κλπ.).

• Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, η ανεργία τον Ιούλιο του 2012 ξεπέρασε το φράγμα του 25 % (πάνω από 1,2 εκατομμύρια άνεργοι σε σύνολο 4 εκ. εργαζομένων στη χώρα) αντί του 17-18% που προβλέπε ο φειδωλός προϋπολογισμός και το Μνημόνιο 2. Το 2008 η ανεργία βρισκόταν μόλις στο 7,2%. Το ποσοστό της ανερ-

γίας εμφανίζεται μειωμένο στα στοιχεία του ΟΑΕΔ (800 χιλιάδες) γιατί σ' αυτό περιλαμβάνονται μόνο όσοι είναι καταγεγραμμένοι στα μητρώα του και ανανεώνουν την κάρτα ανεργίας κάθε τρίμηνο... Είναι για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας που ο εργασιακά ανεργός πληθυσμός (άνεργοι και συνταξιούχοι) είναι μεγαλύτερος από τον εργασιακά ενεργό.

• Μαζί με τους προσαρτά και εποχικά εργαζομένους, οι άνεργοι ανέρχονται κοντά στο 40% του εργατικού δυναμικού. Αν σ' αυτό το ποσοστό των ανέργων και εποχικά απασχολούμενων προσθέσουμε τους 400.000 (10% εργατικού δυναμικού) εργαζομένους που σύμφωνα με τα στοιχεία του Σάματος Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ) είναι απλήρωτοι για πάνω από 2 μήνες, τότε τουλάχιστον το 50% του εργατικού δυναμικού είναι άνεργο, εποχικά απασχολούμενο και κακοπληρωμένο.

• Την ίδια στιγμή έχει ανοίξει σημαντικά η ψαλίδα μεταξύ βραχυχρόνια ανέργων οι οποίοι χρηματοδοτούνται, συνήθως, με διάφορα επιδόματα και βοηθήματα ανεργίας έως και 12 μήνες και μακροχρόνια ανέργων (πάνω από 12 μήνες) που δεν λαμβάνουν καμία χρηματοδοτική υποστήριξη. Στην πρώτη κατηγορία βρίσκονται περίπου 336 χιλιάδες, ενώ στη δεύτερη 450 χιλιάδες. Είναι επίσης για πρώτη φορά που οι μακροχρόνια άνεργοι είναι περισσότεροι από τους βραχυχρόνια άνεργους.

• Η πληθυσμιακή κατηγορία που πλήττεται περισσότερο είναι οι νέοι 15-24 ετών, πάνω από το 50% των οποίων είναι άνεργοι και ακολουθούν οι νέοι των 25-35 ετών. Ωστόσο το 63% των μακροχρόνια ανέργων βρίσκονται στην ηλικία 30-55 ετών.

• Για κάθε αύξηση της ανεργίας κατά μία ποσοστιαία μονάδα, το ΙΚΑ χάνει 500 εκ. ευρώ, σύμφωνα με το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Αντά τα χρήματα θα πρέπει να κιβονται κάθε φορά από τις συντάξεις (μείωση 2,5%-5% για κάθε αύξηση της ανεργίας κατά 1 ποσοστιαία μονάδα) μιας και αυτές πληρώνονται από

τις τρέχουσες ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων και το κράτος έχει βάλει προλαβόντα την αποπληρωμή των διεθνών δανειστών και όχι των κοινωνικών αναγκών.

• Οι ανεπίσημες προβλέψεις για την ανεργία στην Ελλάδα μιλούν για ποσοστά 27-28% το 2013 και παραμονή τους σ' αυτά περίπου το 2020. Αντίθετα η κυβέρνηση μιλά για ανεργία 25,5% το 2013, παρότι η ύφεση θα ξεπεράσει το 5%, σύμφωνα με το ΔΝΤ. Οι προβλέψεις για σχεδόν μόνιμα μεγάλη ανεργία αφορούν την οικονομία της ευρωζώνης (σήμερα 11,5%) αλλά και την παγκόσμια οικονομία.

2 Οι άνεργοι δεν αποτελούν... εφεδρεία για την ανάκτηση της νιότης του καπιταλισμού

Αυτά της εκτίναξης της ανεργίας την τελευταία τριετία στην Ελλάδα είναι η βαθιά ύφεση στην οποία έχει οδηγήσει την οικονομία η χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού και οι αποτυχημένες διαδοχικές "διασώσεις" του λόγω της ιστορικής παρακμής του συστήματος.

• Το ΑΕΠ της χώρας από το 2008 μέχρι το τέλος του 2012 αναιμνεται να έχει συρρικνωθεί κατά τουλάχιστον 25% και κατά 30% μέχρι το τέλος του 2013.

• Αξίζει να σημειωθεί ότι η μείωση του μοναδιαίου κόστους εργασίας κατά 20% κατά την τριετία 2009-12 όχι μόνο δεν οδήγησε στην αύξηση της απασχόλησης -όπως προέβλεπε ρητά το Μνημόνιο- αλλά συνοδεύτηκε από τον τετραπλασιασμό του ποσοστού των ανέργων!

• Ο μόνος δείκτης που βελτιώ-

θηκε το 2011-12 ήταν αυτός της παραγωγικότητας της εργασίας (+3%) ο οποίος αποτρέπει το δείκτη-κλειδί για τη λειτουργία κάθε οικονομικού συστήματος. Αυτό συνέβη γιατί εντατικοποιήθηκε απίστευτα ο ρυθμός απασχόλησης (διάβαζε, εκμετάλλευσης) όσον έμειναν στη θέση εργασίας τους, ανοίγοντας ακόμα περισσότερο τις ορέξεις των αφεντικών τους...

• Αστικές μελέτες (όπως του Γερμανικού Ινστιτούτου για την Οικονομία), όμως, αναφέρουν ότι η επιχειρηματική κερδοφορία δεν αυξάνεται με κερδοπρόθεσμα από την ελαστικοποίηση της εργασίας, αν δεν συνοδεύεται από επενδύσεις στην παραγωγή (πχ ανάπτυξη τεχνολογιών, εκπαίδευση προσωπικού). Μπορεί να φαίνεται κανείς ι θα συμβεί στην περίπτωση της Ελλάδας που καμία επένδυση στις νέες τεχνολογίες δεν έγινε τα τελευταία τέσσερα χρόνια, ούτε πρόκειται να γίνει την επόμενη πενταετία. Για παράδειγμα, τα τελευταία τέσσερα χρόνια στην Ελλάδα οι επενδύσεις μειώθηκαν κατά 80%, ενώ

για την περίοδο 2014- 2020 τα χρήματα από το ΕΣΠΑ (πρόην Κοινωνικά Προγράμματα Στήριξης) θα μειωθούν κατά 40%...

3 Η κυβέρνηση πετά τους άνεργους στον "Καιάδα"

Οι προσαρτά «θετικές» επιδράσεις της ανεργίας στην παραγωγικότητα των εργαζομένων -αν και όχι βέβαια στη ζωή τους- έχουν πείσει ακόμα περισσότερο την τρόικα ότι αποδίδει η συνταγή της για τις εργασιακές σχέσεις δηλαδή η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και των μισθών.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει πως δεν "αγωνιούν" για την τύχη και, άρα, την πολιτική αντίδραση των ανέργων. Παρόλα αυτά, χρήματα δεν υπάρχουν για άλλα επιδόματα ανεργίας αλλά ούτε για προγράμματα απασχόλησης.

• Σύμφωνα με τον ΟΑΕΔ, η ανεργία θα ήταν σήμερα κατά 3 - 4% μεγαλύτερη (δηλαδή θα έφτανε το 28%) αν δεν υπήρχαν μια

σειρά προγράμματα επιδοτούμενης απασχόλησης-κατάρτισης-συμβουλευτικής το 2010-12.

• Στην πραγματικότητα, τα προγράμματα επιδοτούμενης απασχόλησης "φτιασιδώνουν" τα ποσοστά της ανεργίας καθώς εμφανίζουν ως... μη-άνεργους πολλές εκατομμύριες χιλιάδες πολίτες (250 χιλιάδες είναι μόνο όσοι απασχολούνται ή μέλλουν να απασχοληθούν σε προγράμματα του Υπ. Εργασίας...) που "παρκάρονται" για 6-12 μήνες σε κάποιο πρόγραμμα προοφινής απασχόλησης με 500 ευρώ το μήνα. Ειδική μνεία πρέπει να γίνει στο πρόγραμμα της "αυτεπιστασίας" στους δήμους το οποίο εισήγαγε τη μερική - προσωρινή απασχόληση, καθώς μέσα σε διάστημα 2 χρόνων οι δήμοι μπορούν να απασχολούν 100.000 άνεργους για όσες ώρες θέλουν κάθε μέρα με όριο το άθροισμα των ωρών ενός 6μηνου (πρέπει δηλαδή να καλύψουν 960 ώρες μέσα σε δύο χρόνια...). Για το 2013-14, το μόνο πρόγραμμα που ετοιμάζει η κυβέρνηση θα αφορά 70.000 νέους άνεργους 15-24 ετών και θα τους παράσχει εργασία για 6 μήνες με 500 ευρώ το μήνα...

• Την ίδια στιγμή, μετά τη μείωση του βασικού μισθού κατά 22%, το επίδομα ανεργίας μειώθηκε κατά αντίστοιχο ποσοστό (από τα 460 στα 360 ευρώ), μειώνοντας συνολικά την δαπάνη για επιδόματα ανεργίας. Η επερχόμενη νέα αύξηση της ανεργίας και νέα μείωση των μισθών στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα (πχ κατάργηση δόρων) αναμένεται να μειώσει ακόμα περισσότερο τα επιδόματα ανεργίας, καθώς αυτά πληρώνονται από τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων.

• Αξίζει να σημειωθεί πως ακόμα και τα κέντρα προσώθησης απασχόλησης του ΟΑΕΔ "συνγονεύονται" και συνεπώς μειώνονται στα πλαίσια της... διοικητικής μεταρρύθμισης.

• Η πάλη κατά της ανεργίας είναι το πρωταρχικό ζήτημα για την εργατική τάξη και ιδίως για τη νέα γενιά. Είναι πάλη κατά του καπιταλισμού, για την εργατική εξουσία και την εφαρμογή ενός προγράμματος αντιμετώπισης της καταστροφικής κρίσης του καπιταλισμού.

Δημήτρης Κασαγιάνης

Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Β' Μέρος

ΕΚΛΟΓΕΣ, ΣΥΡΙΖΑ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

7^{Σε} συνθήκες εντεινόμενης κοινωνικής και πολιτικής πόλωσης, ενώ η άρχουσα τάξη τείνει στα άκρα για να σώσει το σύστημά της χρησιμοποιώντας από τον κυβερνητικό-κρατικό ανταρχισμό μέχρι τα τάγματα εφόδου της ΧΑ, ο ΣΥΡΙΖΑ και πριν αλλά προπαντός ανάμεσα στις δύο εκλογές και μετά τις 17 Ιουνίου, ρίχνει νερό στο νερομένο κρασί του, εμφανίζεται ενδοτικός, αναποφάσιτος, χωρίς ξεκάθαρη γραμμή, χωρίς ριζοσπαστική ανατρεπτική πολιτική ή γραμμή ρήξης με το όλο σύστημα.

Το επιχείρημα του Δραγασάκη και άλλων ότι το ρεφορμιστικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι ριζοσπαστικό γιατί πάει κόττρα στην λογική του καπιταλισμού που δεν δέχεται να κάνει καμία παραχώρηση αποτελεί σοφιστεία. Φυσικά σήμερα η κεφαλαιοκρατία απορρίπτει ακόμα και τις πιο άμεσες, ελάχιστες διεκδικήσεις για δουλειές και μισθούς που να μπορούν να θρέψουν τον εργάτη και την οικογένειά του. Φυσικά πρέπει να παλεύουμε για το άμεσο και το στοιχειώδες. Όμως, ακριβώς επειδή αντιβαίνει στην λογική του καπιταλισμού στην σημερινή παγκόσμια, δομική, ιστορική κρίση του, το εργατικό-λαϊκό κίνημα δεν μπορεί να εξασφαλίσει το στοιχειώδες χωρίς να συνδέει την πάλη για δουλειά, φομά και ελευθερία με προγραμματικές διεκδικήσεις ρήξης με το κεφάλαιο, μέτρα διαγραφής του χρέους, απαλοτρίωσης τραπεζών και στρατηγικών τομέων της οικονομίας κάτω από εργατικό έλεγχο κι εργατική διαχείριση, μ' άλλα λόγια χωρίς να δένει τον αγώνα για ζωή με τον αγώνα για τον στρατηγικό στόχο της ανατροπής του συστήματος, για μια σοσιαλιστική εξοδο από την κρίση κι εργατική εξουσία.

Η αστική προπαγάνδα ψεύδεται ασύστολα όταν κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ σαν ακράδο. Η αστική θεωρία των «δύο άκρων» είναι μια απάτη: ενώ στην Ελλάδα ενιοχίζεται από πολλές πλευρές το δεξιό αντεπαναστατικό άκρο, δεν υπάρχει ακόμα ένα πειστικό ριζοσπαστικό πολιτικό επαναστατικό αριστερό άκρο. Η αντικομμουνιστική υστερία κατά

του ΣΥΡΙΖΑ που συνεισφέρει σ' αυτή και το βαριά ηττημένο σταλινικό ΚΚΕ στόχο έχει τον αποπροσανατολισμό των μαζών προς τα δεξιά και την αντίδραση, το δυνάμωμα του δεξιού άκρου κι όχι τις ανύπαρκτες ανατρεπτικές τάσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Στα σοβαρά μπορεί να πιστέψει το συνειδητό κομμάτι της κεφαλαιοκρατίας ότι απειλείται από το αστικό πρόγραμμα που προβάλλει ο Δραγασάκης κι ο Σταθάκης;

Όσο δύσπιστοι είναι οι πιο συνειδητοί μεγαλοαστοί απέναντι στις προθέσεις του ΣΥΡΙΖΑ άλλο τόσο ευκολόπιστοι είναι πολλοί στον χώρο της ριζοσπαστικής, ρεφορμιστικής, κεντριστικής, ακόμα και επαναστατικής Αριστεράς, διεθνώς και στην Ελλάδα που εντυπωσιάστηκαν, μετά από δεκαετίες απογοητεύσεων, με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ και την προοπτική να συγκροτήσει αριστερή κυβέρνηση. Ανάμεσά τους και πολλές τροτσκιστικές οργανώσεις, όπως η Ενιαία Γραμματεία της 4^{ης} Διεθνούς, η ρομενική ΛΙΤ αλλά και οι σύττροφοι μας του αργεντινικού Partido Obrero που καλέσανε (η καθεμιά οργάνωση με το δικό της διαφορετικό σκεπτικό, ανάλυση και πρόγραμμα) σε ψήφο για τον ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές της 17 Ιουνίου και στήριξη στην προοπτική μιας κυβέρνησης της Αριστεράς.

Ο διαλεκτικός-ιστορικός υλισμός, η φιλοσοφία και μέθοδος του Τροτσκισμού είναι αντίθετος με τον πολιτικό

μπρεσιονισμό που αγνοεί τις αντιφάσεις, και συχνά, όπως στην περίπτωση μας, αγνοεί κατάφωρα ακόμα και τα συγκεκριμένα εμπειρικά δεδομένα. Αναμφίβολα, στις εκλογές του Μαΐου και Ιουνίου 2012 καταγράφηκε μια σημαντική στροφή των μαζών προς τα αριστερά με επίκεντρο τον ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο πολιτικά ηττημένοι σαν το σταλινικό ΚΚΕ, σχεταριστές και πεμιομιστές δε θέλουν να το δουν και βγάζοντας το άσπρο-μαύρο μίλοιο για... συντηρητική στροφή. Τα εναπομεινάντα αποθέματα συντηρητισμού, η ενίσχυση του εθνικισμού και η επικίνδυνη άνοδος της Χρυσής Αυγής δεν ακυρώνουν το πρωταρχικό: για πρώτη φορά από τα χρόνια της Αντίστασης και την ήττα στον εμφύλιο, ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού και προπαντός η πλειοψηφία της ταξικής προλεταριακής γήγρον στα εργατικά και λαϊκά προάστια και πόλεις όχι μόνο απέρριψε τα άλλοτε κυρίαρχα αστικά κόμματα εξουσίας αλλά και στήριξε την προοπτική να έρθει η Αριστερά στην κυβέρνηση και να πάψει να είναι απλώς, όπως από το 1949 κι εδώ, δύναμη αντιπολίτευσης και πίεσης μέσα από κοινωνικούς αγώνες.

Οι εργάτες και τα καταστρεφόμενα λαϊκά στρώματα ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα για μια κυβέρνηση της Αριστεράς, έχοντας δει την πολιτική και ηθική χρεοκοπία των αστικών «κομμάτων εξουσίας» που συνδέθηκαν με την διαφθορά, την ληστεία και την χρεοκοπία της

Σχέδιο Προοπτικών της ΚΕ για το 12ο Συνέδριο του ΕΕΚ

εξουσία. Σ' αυτά τα πλαίσια, η τυφλά οεχταριστική, εχθρικότατη στάση του σταλινικού ΚΚΕ ενάντια σε κάθε προοπτική σχηματισμού κυβέρνησης Ενιαίου Μετώπου των κομμάτων της Αριστεράς δεν ήταν απλώς ακατανόητη στα μάτια του λαού αλλά κι εγκληματική, μια επανάληψη της μοιραίας στάσης που κράτησε άλλοτε το ΚΚΕ (το 1944-45 ή και το 1989) με καταστροφικές συνέπειες.

Αν, όμως, οι μάζες είδαν, έστω θολά, στην προοπτική μιας κυβέρνησης της Αριστεράς μια κυβέρνηση Ενιαίου Μετώπου της Αριστεράς ενάντια στις δικτατορικές εντολές της τρόικας, στα Μνημόνια και τον κοινωνικό κανιβαλισμό, η ίδια η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ακολουθούσε αντίστροφη πορεία μπροστά στο ενδεχόμενο μιας άμεσης ανάληψης της κυβερνητικής εξουσίας και άμεσης σύγκρουσης με την ΕΕ και την Γερμανία της Μέρκελ. Καθώς μάλιστα τα ανοίγματα προς το ΚΚΕ και την ΔΗΜΑΡ συναντούν μιαν άρνηση μπειόν αρμεί, η αριστερή κυβέρνηση ερμηνεύεται ρητά σε «κυβέρνηση με κεντρικό κορμό την Αριστερά», με άλλα λόγια, με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ και περιφέρεια ανοιχτή σε κεντροαριστερές αστικές δυνάμεις, πασοκογενείς και μη, αλλιώς πώς, σε μια κεντροαριστερή «λαϊκοκομμουνιστική» κυβέρνηση, στα πλαίσια του αστικού κράτους και του καπιταλισμού, που γνώρισαν οι λαοί και τον παρελθόν με καταστροφικά αποτελέσματα.

Σ' αυτό το πνεύμα, προεκλογικά, ο Τσίπρας πρόβαλε σαν παράδειγμα την κυβέρνηση Σαββαντόρ Αλλέντε (με την γνωστή τραγική κατάληξη) κι ακολουθώντας τα βήματά της επισκέφτηκε ΓΕΕΘΑ και ΓΑΔΑ. Στην πολεμική του δε προς το ΚΚΕ του υπενθύμιζε την «ορθότητα» (!) της σταλινικής γραμμής των «Λαϊκών Μετώπων» του 7^{ου} Συνεδρίου της Κομιντέρν το 1935 (που έφερε την ήττα στην Γαλλία, και την συντριβή της Ισπανικής Επανάστασης και την Βάρκιζα στην Ελλάδα) ακόμα και την δεξιοστροφή πολιτική των Συνεδρίων του ΚΚΕ επί Φλωράκη, η οποία από την ανεργασία των «δημοκρατικών δυνάμεων» στην ουρά του ΠΑΣΟΚ κατέληξε στην Τζανετακιάδα με τον Μητσούκη και τον Κέρκο, πνευματικό πατέρα του Κουβέλη και της «κυβερνώσας (μη) Αριστεράς».

Συνέχεια στη σελ. 8

Σχέδιο Προοπτικών της ΚΕ για το 12ο Συνέδριο του ΕΕΚ

Συνέχεια από τη σελ. 7

Μετεκλογικά, με τον ΣΥΡΙΖΑ στην θεσμική θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η δεξιά διολίσθησε πάει να γίνει κατολίθωση, όπως δείχνουν: η παρουσία και το αστικό φιλοΕΕ πρόγραμμα του Τσίπρα στην ΔΕΘ του 2012· η συνάντησή του με τον Σίμον Πέρες σε συνθήκες που σφρηλατείται ο αντιδραστικός κι επικίνδυνος άξονας Ισραήλ-Κύπρος -Ελλάδα για την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου στην ήδη φλεγόμενη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου· η προσπάθεια διεκδίκησης της κληρονομιάς της μακαρίτισσας πασοκικής Διακίρυνδης της 3^{ης} Σεπτεμβρίου στην εκδίωξη του «Νέου Αγωνιστή», κλπ, κλπ.

Η σχέση ΣΥΡΙΖΑ και μαζικής στροφής προς τα Αριστερά είναι διαλεκτική, μια ενότητα αντιθέτων - για την ακρίβεια μια ενότητα αντιφάσεων, σε διαρκή ανάπτυξη και αλλαγή, μέσα στην συνολικά ρευστή μεταβατική κατάσταση. Απαιτεί διαλεκτική προσέγγιση κι αντιμετώπιση για να αποφευχθεί η Σκάλλα της σεχταριστικής τύφλας και η Χάρυβδη της οπορτοunistικής προσαρμογής κι ενσωμάτωσης.

Δεν μπορεί και δεν πρέπει να αγνοηθεί η στροφή στον ΣΥΡΙΖΑ και η ελκτική δύναμη του συνθήματος της κυβέρνησης της Αριστεράς, μέσα στα πλαίσια που προαναφέρθηκαν. Η συνείδηση των μαζών βρίσκεται σε μετάβαση. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα κάνει ρήξεις, άλματα προς τα εμπρός ή και προς τα πίσω. Στην παρούσα φάση, η επαναστατική πρωτοπορία και το ΕΕΚ θα πρέπει να ενισχύσουν την αριστερή μετατόπιση του λαού, δείχνοντας ετοιμότητα για ενότητα στη δράση όλης της

Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Αριστεράς για τα καυτά ταξικά κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα, προβάλλοντας συνάμα το δικό μας πρόγραμμα για μια σοσιαλιστική διεξοδο από την κρίση. Θα πρέπει να ασκείται ασυμβίβαστη, τεκμηριωμένη, εύστοχη κριτική στο ρεφορμιστικό, αστικό, φιλοΕΕ πρόγραμμα και την δεξιά διολίσθηση της πολιτικής της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ και, ταυτόχρονα, να αποκρούουμε την υστερική αντικομμουνιστική εκστρατεία κατά του ΣΥΡΙΖΑ που έχει εξαπολύσει η άρχουσα τάξη με όλους τους ιδεολογικούς της μηχανισμούς.

Την ίδια στιγμή που δεν χαρίζομαστε στον ΣΥΡΙΖΑ και αρνούμαστε κατηγορηματικά να φλεγούμε ουρά του κυβερνητισμού του, πρέπει ταυτόχρονα να οικοδομήσουμε το Ενιαίο Μέτωπο όλων των κοινωνικών αγωνιστών ενάντια στην κυβέρνηση του κεφαλαίου, την τρούκα ΕΕ/ΕΚΤ/ΔΝΤ, τα Μνημόνια και τα φασιστικά μεταρρύθμισμα του συστήματος και να υποειρωνάζουμε τους πιο πρωτοπόρους μαχητές στο ανεξάρτητο Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα.

Μ' αυτό το πνεύμα το ΕΕΚ παρέβηκε και στις πρόσφατες εκλογές. Τα τεράστια οικονομικά βάρη δεν μας επέτρεψαν να καταβάσουμε ανεξάρτητα ψηφοδέλτια και στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις. Τον Μάιο δώσαμε το δικό μας επαναστατικό στίγμα κερδίζοντας υποστήριξη πολύ μεγαλύτερη από τους (σχετικά ανξημένους με το παρελθόν) 6 χιλιάδες ψήφους που πήραμε. Στη συνέχεια διερευνήσαμε με την δυνατότητα, μέσα στο νέο πολιτικό τοπίο, μιας εκλογικής συμμαχίας με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τις εκλογές της 17^{ης} Ιουνίου. Στις διερευνητικές συζητήσεις, το ΕΕΚ έθεσε μόνο τρεις πολιτικούς όρους. Πρώτον, τόνισε την αριστερή στροφή μεγάλων τμημάτων του λαού και έτσι την ανάγκη να προβληθεί στην καμπάνια ότι μόνη

αληθινή κυβέρνηση της Αριστεράς είναι μια **αριστερή εργατική κυβέρνηση σε ρήξη με την αστική τάξη και το κράτος της, στηριγμένη σε όργανα μαζικής πάλης και εργατικές εξουσίες**. Δεύτερο, **η ρήξη με την ιμπεριαλιστική ΕΕ και την ΟΝΕ πρέπει να συνδεθεί ρητά με την διεθνιστική προοπτική της πάλης για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης**. Ο τρίτος όρος ήταν αυτονομία: εφόσον επρόκειτο για εκλογικό μπλοκ κι όχι για προσχώρηση του ΕΕΚ στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το όνομα του Κόμματος μας έπρεπε να αναφέρεται, με κάποια μορφή, και στο ψηφοδέλτιο. Δυστυχώς το όλο εγχείρημα κατέρρευσε καθώς η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, διχασμένη εσωτερικά σε φιλο-ΣΥΡΙΖΑ και αντί-ΣΥΡΙΖΑ τάσεις, απαίτησε τηλεοπτικά (με απαίτηση κυρίως των φιλο-ΣΥΡΙΖΑ συνιστώσων ΑΡΑΝ και ΑΡΑΞ) να συγχωνευτούμε στα ψηφοδέλτια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εξαφανίζοντας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Παρόλα αυτά, καλέσαμε σε μια κριτική ψήφο στα ψηφοδέλτια της, κάνοντας ένα ιδιαίτο ενιαίο μέτωπο με εκείνες της δυνάμεις στο εσωτερικό της που έδειξαν ετοιμότητα αποδοχής των δύο προγραμματικών σημείων για την πάλη για εργατική εξουσία και σοσιαλιστική ενοποίηση της Ευρώπης πάνω στα συντρίμια της ΕΕ. Το κάναμε με τα μάτια στραμμένα στις μετεκλογικές εξελίξεις, στην ανάγκη να συγκροτηθεί μια συμμαχία πρωτοπόρων μαχητικών δυνάμεων που απορρίπτουν τα καταστροφικά κεντροαριστερά και «αριστερά» σενάρια αστικής διακυβέρνησης, συμμετοχής στην αστική εξουσία, και προσανατολίζονται στην εργατική εξουσία αλλά και την επαναστατική σοσιαλιστική Ευρώπη, απορρίπτοντας την εθνικοκεντρική φενάκη.

Θα είναι μέγα και τραγικό λάθος να πιστέψουν οι επαναματικότητα στην Ελλάδα, μετά τον Μάιο-Ιούνιο 2012 καλύπτεται κι εξαντλείται στην άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ και της Χρυσής Αυγής, χωρίς να υπάρχει ανεξάρτητος πολιτικός ρόλος και χώρος ελεύθερος για την ανάπτυξη άλλων και προπαντός των επαναστατικών δυνάμεων του προλεταριάτου.

Οι τελευταίες βρίσκονται μπροστά σε νέα κι επείγοντα καθήκοντα, σε μια ρευστή, μεταβατική, γεμάτη από αφηνίδες στροφές κατάσταση, όπου οι «από πάνω» δεν μπορούν πια να κυβερνούν με τον παλιό τρόπο κι οι «από κάτω» δεν μπορούν να κυβερνώνται, όπως παλιά από τους απατεώνες, τα λαμόγια και τους τρούκανους υπηρέτες του κεφαλαίου, της ΕΕ και του ΔΝΤ. Με λίγα λόγια το ερώτημα που μπαίνει μπροστά μας είναι το κατεξοχόν λευκικό ερώτημα: **Τι να κάνουμε;** Τι να κάνουμε σε μια προεπαναστατική κατάσταση σε μετάβαση προς μια ιστορική αναμέτρηση ανάμεσα σε κοινωνική επανάσταση και αντεπανάσταση;

III ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Το κρισιμότερο ζήτημα, η λευκία λίθος, είναι το ζήτημα της κυβέρνησης της Αριστεράς. Πώς αντιμετωπίζουμε μια τέτοια προοπτική που ανοίξε για πλατιά λαϊκά στρώματα τον Μάιο του 2012 και καθόλου δεν έκλεισε με την ανάδειξη σε κυβέρνηση της σαθρής τρούκας εσωτερικού;

Πρώτα-πρώτα, δεν θέλουμε μια οποιαδήποτε κυβέρνηση που απλώς θα ονομάζεται αριστερή. Δεν θέλουμε καθόλου νέα τραγωδία τύπου Χιλής του Αλλιέντε. Βάρκιζα τέλος, όπως έλεγε ένα από τα πιο πετυχημένα συνθήματα του Δεκεμβρίου 2008. Και δεν μας πείθουν καθόλου οι εκτός χρόνου και χώρου, εξωϊστορικές δογματικές και συνάμα καιοσκοπικές αναφορές στις αποφάσεις του 4^{ου} Συνεδρίου της Κομμουνιστικής εργατικών κυβερνήσεων.

Οι αποφάσεις εκείνες δεν μπορούν να αποσπαστούν από το συγκεκριμένο ιστορικό τους πλαίσιο, ιδιαίτερα την τότε κατάσταση στην Γερμανία. Το πόσο εξοπραγματική είναι η μηχανική εφαρμογή της τυπολογίας του 4^{ου} Συνεδρίου στην

Ελλάδα του σήμερα, και πόση σπέκουλα γίνεται γύρω από το τι είναι ένα μεταβατικό πρόγραμμα, ας θυμίσουμε ότι τα δύο κύρια **μεταβατικά** συνθήματα και συνεπώς καθήκοντα μιας εργατικής κυβέρνησης στη μετάβαση στη δικτατορία του προλεταριάτου ήταν, το 1922, μαζί με τον εργατικό έλεγχο στα εργοστάσια στην προετοιμασία της απαλλοτρίωσης του κεφαλαίου, και ο άμεσος εξοπλισμός της εργατικής τάξης για την συντριβή των φασιστικών ταγμάτων εφόδου και της ένοπλης αντεπανάστασης. Αυτοί που στο όνομα του 4^{ου} Συνεδρίου της Τρίτης Διεθνούς (ή και του Μεταβατικού Προγράμματος της Τέταρτης Διεθνούς) είδαν σε μια αριστερή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, με ή χωρίς το ΚΚΕ, την μεταβατική εργατική (ή εργατο-αγροτική) κυβέρνηση είναι έτοιμοι να ζητήσουν από αυτήν εδώ και τώρα εργατικό έλεγχο σε όλες τις μεγάλες ιδιωτικές και κρατικές επιχειρήσεις και προπαντός άμεσο εξοπλισμό των μαζών κατά της Χρυσής Αυγής και των δυνάμεων ενός πιθανού στρατιωτικού πραξικοπήματος ;

Αντίστροφα, το ΚΚΕ, συμπιπώντας ο' αυτό με τους ρεφορμιστές και τους δεξιούς κεντριστές, διαχωρίζει κι αντιπαράθετει την προοπτική μιας κυβέρνησης της Αριστεράς στην εργατική εξουσία, μεταφέροντας την τελευταία σε ένα ασίστο κι απόμακρο μέλλον και κάνοντας

την πρώτη κεντρικό στόχο της πολεμικής του.

Μια κυβέρνηση της Αριστεράς, όμως, δεν είναι προκαθορισμένο να είναι παντού και πάντα μια αστική-διαχειριστική κυβέρνηση. Πρέπει να παλέψουμε συστηματικά, μεθοδικά, πειστικά, μέσα στις εργατικές και λαϊκές μάζες που ελπίζουν σε μια κυβέρνηση της Αριστεράς ότι μια αληθινή αριστερή κυβέρνηση που δεν θα διαχειριστεί την χρεοκοπία της κεφαλαιοκρατίας είναι εκείνη που θα σπάσει κάθε δεσμό μαζί της, απαλλοτριώοντας αυτούς που απαλλοτριώνουν τον μόχθο και την ζωή μας στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στον κόσμο. Για να το πετύχει πρέπει να συντρίψει την ισχύ της, τους κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς καταστολής, μαζί και τα φασιστικά μαντρόσκυλά της. Να πάρουν την ισχύ και την εξουσία οι ίδιες οι αυτο-οργανωμένες εργατικές λαϊκές μάζες με τα δικά τους όργανα (Λαϊκές Συνελεύσεις, Επιτροπές Δράσης, Εργατικά Συμβούλια κλπ.). Να εγκαθιδρύσουν την εργατική εξουσία, την Κομμούνια των εργατών που στηριγμένη σε όλους τους καταπιεσμένους θα παλέψει για την δικαιοσύνη, την ελευθερία, την καθολική ανθρώπινη χειραφέτηση, τον ελευθεριακό κομμουνισμό που δεν έχει καμιά σχέση με την σταλινική γραφειοκρατική καμπαούρα.

Παλεύουμε από τώρα, χωρίς καθυστέρηση και «στάδια», για την ανατροπή του καπιταλισμού και των κυβερνήσεών του, με την θεωρία και πράξη της Διαρκούς Επανάστασης, για μια **αριστερή εργατική επαναστατική κυβέρνηση, στηριγμένη σε όργανα μαζικής πάλης και εργατικές εξουσίες που θα μας σώσει από την καταστροφή και θ' ανοίξει δανά τον δρόμο στον παγκόσμιο σοσιαλισμό, χωρίς αφεντικά, χωρίς γραφειοκράτες, χωρίς στρατοκράτες, χαφιέδες, τάγματα εφόδου και κάτεργα**.

ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΑΙ ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

9 Δεν μπορούμε να καθόμαστε σαν το ΚΚΕ να περιμένουμε πότε θα αποτύχει παταγωδός ο ΣΥΡΙΖΑ ή ασίρνο μια κυβέρνηση του ή με την συμμετοχή του, πότε θα απογοητεύσει τον κόσμο και θα τον κάνει να σιγαθεί την Αριστερά, γιατί τότε ένα μέρος του λαού θα βουλιάξει σε μια συντηρητική παθητικότητα κι ένα άλλο θα σιαλθεί στην εφόδου του φασισμού και των επίχρυσων μαύρων αυγών του. Ήδη, δυο μήνες μετά τις εκλογές βλέπουμε την φθορά των τριών κυβερνητικών εταίρων να μην την δρέπει ο ΣΥΡΙΖΑ, ενώ η Χρυσή Αυγή, στις δημοσκοπήσεις ανεβαίνει στην τρίτη θέση...

Η συμφορία οι Μιχαλολιάκου είναι φασιστική και καραρώνει γι' αυτό, για την εκλογική

της εδραίωση αλλά προπαντός για τα **τάγματα εφόδου** της, σήμα κατατεθέν κάθε φασισμού, οπλισμένες ομάδες που με την πλήρη και ανοιχτή κάλυψη του κράτους κλιμακώνουν μετά τον Ιούλιο τα ρατσιστικά πογκρόμ εναντίον των μεταναστών και κάθε μειονότητας, αλλά και την αντεπαναστατική δράση κατά των αριστερών, των αντιεξουσιαστών κάθε είδους, και των οργανώσεών τους.

Δεν μας τρομοκρατούν. Αυτοί οι αγγυρόνητοι μπράβοι είναι προϊόν της εποχής της ιμπεριαλιστικής σήψης και παρακμής του καπιταλισμού ξεβράζοντας κάθε τι βάρβαρο κι απάνθρωπο που δεν κατανάλωσαν και δεν χώνεψαν αιώνες ταξικής σκλαβιάς.

Ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα, την απαρχή του ιμπεριαλισμού, υπήρξε συστηματική καλλιέργεια από την μεγαλοαστική τάξη και τα κέντρα της, εθνικιστικής, ρατσιστικής και αντισυμμικτικής υστερίας στα μικροαστικά κυρίως στρώματα. Η μέθοδος προσφγγής σε τάγματα εφόδου που διεξάγον πογκρόμ εκεί που δεν αρκεί απλώς η «νόμιμη» αστυνομική -στρατιωτική βία του κράτους εγκαινιάστηκε τον Οκτώβριο 1905 από τις Μαύρες Εκατονταρχίες στην τσαρική Ρωσία κι έγιναν το υπόδειγμα για τα τάγματα εφόδου του Μουσολίμι και του Χίτλερ μετά τον 1^ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις

υπήρξε εκμετάλλευση εθνικιστικών-ρατσιστικών-αντισυμμικτικών προλήψεων που προϋπήρχαν αλλά που πήραν ιδιαίτερα βάρβαρη ή και μαζική μορφή σε συγκεκριμένες συνθήκες παγκόσμιας κρίσης, κοινωνικής καταστροφής μη προλεταριακών στρωμάτων και προπαντός, **επαναστατικής** αναταραχής, με την εργατική τάξη στο προσκήνιο. Ήταν στην Επανάσταση των πρώτων σοβιέτ το 1905 που εμφανίζονται οι Μαυροκατοναρχίτες συμμορίες που δεν αρκούσαν στο κράτος οι σμπίροι της αστυνομίας του ή οι Κοζάκοι για να επιβάλει την απολυταρχική τάξη. Καθόλου τυχαία ο Τρότσκι έγραψε τότε ότι **«ο αντισυμπατισμός είναι τέχνη του κυβερνάν»**.

Ο φασισμός –και σήμερα οι Χρυσοαυγίτες και οι παρόμοιοι- δεν είναι κάποιο ανεξάρτητο πολιτικό, πολύ λιγότερο «αντισυμμικτικό» κίνημα των μικροαστικών στρωμάτων την εποχή της καταστροφής τους. Είναι κινητοποίηση **οργανωμένη από το ίδιο το κεφάλαιο** εξαθλιωμένων στοιχείων, κυρίως καταστρεφόμενων μικροαστών, με όλες τις προλήψεις τους, την ανημπόρια τους και την κοινωνική απόγνωση, μια κινητοποίηση που επιτρέπει την εξαπόλυση της αιμώρητης κι αχαλίωτης βερβαρότητας σε περιόδους **επαναστατικής** κρίσης, όταν τα παραδοσιακά μέσα κρατικής καταστολής και διακυβέρνησης δεν επαρκούν για να βγάλουν την αστική τάξη από την κρίση της εξουσίας της και να αποκρούσουν την επαναστατική απειλή.

Η δημιουργία αποδιοπομπαίων τράγων –των μεταναστών, των Εβραίων, κάθε μειονότητας ή ομάδας ατόμων που βαφτίζουν «μη κανονική» με τα δικά τους σκοταδιότικα και βιο-

εξουσιαστικά κριτήρια- είναι μόνο η αναρκτήρια πράξη μιας βαρβαρότητας που γενιεύεται αλλά που πήραν ιδιαίτερα βάρβαρη ή και μαζική μορφή σε συγκεκριμένες συνθήκες παγκόσμιας κρίσης, κοινωνικής καταστροφής μη προλεταριακών στρωμάτων και προπαντός, **επαναστατικής** αναταραχής, με την εργατική τάξη στο προσκήνιο. Ήταν στην Επανάσταση των πρώτων σοβιέτ το 1905 που εμφανίζονται οι Μαυροκατοναρχίτες συμμορίες που δεν αρκούσαν στο κράτος οι σμπίροι της αστυνομίας του ή οι Κοζάκοι για να επιβάλει την απολυταρχική τάξη. Καθόλου τυχαία ο Τρότσκι έγραψε τότε ότι **«ο αντισυμπατισμός είναι τέχνη του κυβερνάν»**.

Ο Μιχαλολιάκος, ο Καιάδας κι οι Κασιδιάρηδες δεν βγήκαν από το πουθενά ούτε στηρίζονται, χρηματοδοτούνται, προστατεύονται και καθοδηγούνται από το πουθενά. Δεν αποτελούν το ανεξάρτητο κίνημα της μικροαστικής σκόνης, η οποία οργανικά είναι ανίκανη να έχει οποιαδήποτε ανεξάρτητη πολιτική έκφραση, ακολουθεί ή το κεφάλαιο ή τους εργάτες. Οι «αντισυμμικτικές» πόζες, με το αζημίωτο και το αιτιώρητο από τις αρχές εξουσίας, αποτελούν μέρος μιας δημαγωγικής εξαπάτησης, απαραίτητο στοιχείο της αποκατάστασης του Νόμου και της τάξης των Κυρίαρχων, αναπόσπαστο εξοκυβερνητικό τμήμα της «τέχνης του κυβερνάν» μέσα στο σύστημα και για την σωτηρία του συστήματος από τον κομμουνισμό.

Συνέχεια στη σελ. 10

Σχέδιο Προοπτικών της ΚΕ για το 12ο Συνέδριο του ΕΕΚ

Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Συνείχεια από τη σελ. 9

Είναι ολοφάνερο ότι τον δρόμο της Χρυσή Αυγή ανοίξανε και ενθαρρύνανε τα ίδια τα αστικά «δημοκρατικά» κόμματα με τα ΜΜΕ τους και τις κυβερνήσεις τους, κεντροαριστερές και κεντροδεξιές, οι Χρυσοχοϊδηδες, οι Λοβέρδοι, οι Σαμαράδες, οι Βορίδηδες, οι Ξένιοι Δένδιας, με την αντιμεταναστευτική μανία, την καλλιέργεια ξενοφοβίας, την άγρια καταστολή, την δημιουργία γκέτο και ζωνών ανομίας, τις στημένες και μετακινούμενες κατά το δοκούν του κράτους «πίτσες», τα κάτεργα για ντόπιους και ξένους, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που στοιβάζονται, συχνά χωρίς καν πόσιμο νερό οι απόκληροι.

Αλλά και η Αριστερά, κοινοβουλευτική, εξωκοινοβουλευτική ή και αντιμεταναστευτική έχει σοβαρή ευθύνη τόσο για την μακροχρόνια υποτίμηση της ογκομενης απειλής και αγνόησης των κοινωνικών της αιτιών όσο και τώρα που έοκασε το κλοβίο αλλά πάντα φοικικό αγό. Αντιμετωπίζουν την φασιστική απειλή με αμηχανία (στην καλύτερη περίπτωση), με απόφαση λεγκαλισμό («θα τους ταράξουμε στην νομιμότητα»), εμποτισμένη στην παρακμασμένη αστική δημοκρατία («θα συμμαχήσουμε και με τον διάβολο κατά της ΧΑ»), στενό φλερτ με την αστυνομία που εξοραίζεται κι αναγορεύεται σε αθώους «ένστολους εργαζόμενους», με κόυφες διαμαρτίες κι αποφυγή οποιασδήποτε μορφής συλλογικής οργανωμένης αυτοάνυνας κατά τον δολοφόνο ή με απομονωμένες ατομικές πράξεις που δεν θίγουν τις κοινωνικές και πολιτικές ρίζες του προβλήματος...

Στοιχειώδεις προϋποθέσεις μιας αποτελεσματικής αντιφασιστικής πάλης είναι η συγκρότηση ενός **Ενιαίου Μετώπου** των εργατικών, αριστερών και αντιμεταναστευτικών κινήσεων, οργανώσεων και κομμάτων, λαϊκών συλλογικοτήτων και κοινωνικών αγωνιστών. Όχι μιας υπερταξικής συμμαχίας με τον καπιταλιστικό διάβολο, με τον κάθε Βορίδη που κρύβει το τσεκούρι για να αποκτήσει καρέκλα στη Βουλή, υπουργεία και προνόμια, όχι μέτωπο με τους στελοβάτες του καπιταλιστικού συστήματος που εκτρέφει το φασιστικό τέρας.

Θα χρειαστεί συστηματική δουλειά για να αναπτυχθούν

πλατύτατα δίκτυα κοινωνικής αλληλεγγύης, αφαιρώντας το έδαφος που διεκδικεί η «ΧΑ» για να παριστάνει μια Χεζμπολά ορθόδοξη και με φουσιανέλα, χωρίς καν να έχει ίχνος από την αντιμπεριαλιστική στάση της οργάνωσης των Λιβανέζων Σιτών. Θα χρειαστεί, όμως, και την αντιμπεριαλιστική προλεταριακή οργάνωση των Αιθιοπών. Θα χρειαστεί, όμως, και την ακριβώς στιγμή να οκάσουν μύτη στην μαζικότατη εργατική κινητοποίηση των δεκάδων χιλιάδων διαδηλοτών στην ΔΕΘ; Δουλεύουν στο σκοτάδι, με καλυμμένες τις πλάτες τους από το Κράτος και εντοιάζουν κλιμάκωση της έντασης ή και εγκλήματα τύπου οϊδηροδρομικού σταθμού της Μπολονίας, όπως δείχνει και η περίπτωση των φασιστών βομβιστών της Λακωνίας. Δεν είναι η κρατική τρομονομία που θα μας σώσει από την φασιστική τρομοκρατία.

Τα πολιτικά ερείσματα για τα οποία κομπάζει, μετεκλογικά, η ΧΑ δεν είναι δεδομένα. Θα αυξηθούν ή θα μειωθούν ανάλογα με την εξέλιξη στην ταξική πάλη και τους συσχετισμούς των δυνάμεων στη χώρα και διεθνώς. Η κοινωνία είναι σε αναβρασμό και τα διάφορα στρώματα μετακινούνται πολιτικά διαρκώς, δεν έχουν καταστα-

λάξει ακόμα. Η εργατική τάξη είναι εκείνη η κοινωνική δύναμη με την απαραίτητη συνοχή και το ιστορικό δυναμικό ώστε, με επικεφαλής τη νέα γενιά και την μαχητική, επαναστατική, οργανωμένη πρωτοπορία του προλεταριάτου, να δώσει επαναστατική ηγεσία, να συγκεντρώσει γέρο της και γέρο από ένα πρόγραμμα εξουσίας και σοσιαλιστικής διεξόδου από την κρίση, όλα τα άλλα λαϊκά στρώματα. Η προλεταριακή κοινωνική επανάσταση είναι η μόνη που μπορεί να πει αληθινά ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΛΑΟ!

ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

10^ο Σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή της Ιστορίας, στην αντιφασιστική διαδικασία ανάδυσης της εργατικής τάξης από αντικείμενο εκμετάλλευσης σε επαναστατικό υποκείμενο της καθολικής χειραφέτησης όλων των καταπιεσμένων, η ευθύνη της επαναστατικής μαρξιστικής πρωτοπορίας, ανεξαρτήτως του μεγέθους της, είναι θεραπεία γιατί μπορεί και πρέπει να λειτουργήσει σαν καταλύτης και πυροδότης επαναστατικών αγώνων, πρωτοπορία οργάνωση μάχης για την κοινωνική ανατροπή κι απελευθέρωση.

Το 12^ο Συνέδριο του ΕΕΚ αναγνωρίζει κι αναλαμβάνει την ιστορική πρόκληση. Δεν αγνοούμε τις αδυναμίες μας που εκδηλώθηκαν και στην πρόσφατη περίοδο. Αλλά είναι ανάξια να λέγεται επαναστατική μια οργάνωση που παραλείπει μπροστά στις όποιες αδυναμίες, μπροστά στην δυσαναλογία ανάμεσα στις

Είναι η θεωρία και η πράξη της Διαρκούς Επανάστασης. Γι' αυτό και είναι ασυμβίβαστος με τον σταλινισμό, την σοσιαλδημοκρατία, κάθε γραφειοκρατία.

Ο ιστορικός κύκλος που άνοιξε το 1917 δεν έκλεισε επειδή η γραφειοκρατία πρόδωσε την επανάσταση και, τελικά, κατέβασε την κόκκινη σημαία από το Κρεμλίνο και στράφηκε στην παγκόσμια καπιταλιστική αγορά. Η παρούσα παγκόσμια κρίση του καπιταλισμού που είναι και κρίση της καπιταλιστικής παλινόρθωσης το αποδεικνύει. Καθώς το ξεδίπλωμα της διεθνούς οπείρας φέρνει αυτήν την στιγμή την κλυδωνιζόμενη Ευρώπη στο επίκεντρο και την Ελλάδα στην αρχή των εξελίξεων, έχουμε το **καθήκον εδώ και τώρα να παλέψουμε για την Διαρκή Επανάσταση και να σφυρηλατήσουμε την πολεμική μηχανή, το κόμμα και την Διεθνή της Διαρκούς Επανάστασης που απαιτούν οι καιροί.**

Δεν αρκεί, όσο απαραίτητα κι αναγκαία είναι κι αν είναι, η ορμή, ο ενθουσιασμός, το ταξικό μίσος απέναντι στο σύστημα και η αγάπη για την ανθρωπότητα. Χρειαζόμαστε πρωτοπορία επαναστατική οργάνωση, ένα αντιγραφειοκρατικό Κόμμα μάχης, νέου τύπου. Ας θυμηθούμε τα λόγια του Λένιν για το «πώς κρατείται, πώς ελέγχεται, πώς πληθαίνει, κι ως ένα ορισμένο βαθμό, αν θέλετε, να συγχωνεύεται με την πιο πλατιά μάζα των εργαζόμενων, πρώτα-πρώτα με την προλεταριακή, μα ακόμα και με την μη προλεταριακή εργαζόμενη μάζα Τρίτο, με την ορθότητα της πολιτικής καθοδήγησης που πραγματοποιεί αυτή η πρωτοπορία, με την ορθότητα της πολιτικής στρατηγικής και τακτικής της, υπό τον όρο ότι οι πλατιές μάζες θα πειθούνται από την ίδια τους την πείρα γι' αυτή την ορθότητα. Χωρίς αυτούς τους όρους είναι απραγματοποίηση η πειθαρχία μέσα σε ένα επαναστατικό κόμμα, πραγματικά ικανό να είναι το κόμμα της πρωτοπορίας τάξης, που έχει καθήκον να αναφέρει την αστική τάξη και να μετασχηματίσει όλη την κοινωνία.» (Λένιν, Αριστερισμός)

Ας πάρουμε την θέαλα του μπολσεβίκικου Οκτώβρη, ας την ενδώσουμε με το πνεύμα του Μάη του '68 και την ελευθεριακή ορμή του ελληνικού Δεκεμβρη και ας χτίσουμε την οργάνωση της νίκης των εργατών κι όλων των ταπεινών και καταφροννημένων στην Ελλάδα κι όπου γης!

Η ΚΕ του ΕΕΚ Σεπτέμβριος 2012

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗΣ

Ενας σημαντικός εργατικός αγώνας βρίσκεται σε εξέλιξη και απαιτεί την ταξική αλληλεγγύη ολόκληρης της εργατικής τάξης, των συνδικαλιστικών και πολιτικών φορέων και άλλων συλλογιστήτων, αλλά και κάθε κοινωνικού αγωνιστή ξεχωριστά.

Καθώς το εργοστάσιο της ΒΙΟ.MET (θυγατρικής της Φίλκεν-Ράμ Τζόνσον που πώλησε) έχει κλείσει πάνω από ένα χρόνο, οι εργατές, που είναι απλήρωτοι, απαιτούν την επανάλειψη του από τους ίδιους χωρίς αφεντικά.

Σε μια προσπάθεια να ανοιχτεί ο αγώνας σε ευρύτερα στρώματα, οι εργατές με τη συμπαράσταση πολλών συλλογικοτήτων οργανώνουν ένα τετραήμερο δράσης, το «Καραβάνι Αγώνα και Αλληλεγγύης» από την Θεσσαλονίκη (Παρασκευή 11/10), στη Λάρισα και το Βόλο το Σάββατο (12/10) και στην Αθήνα (13/10) με αποκορύφωση τη Δευτέρα 14/10, 11 π.μ. στο υπουργείο εργασίας.

Το σύνθημα των εργατών της ΒΙΟ.MET «τα εργοστάσια στους εργατές», είναι σημαντικό για όλη την εργατική τάξη, ως απάντηση στη μαζική ανεργία, ιδίως μέσα στις σημερινές συνθήκες της κρίσης και μαζικής ανεργίας.

Το ΕΕΚ εκφράζει την αλληλεγγύη του και στηρίζει τον αγώνα των εργατών της ΒΙΟ.MET και το «Καραβάνι Αγώνα και Αλληλεγγύης»

Με ανακοίνωση της η **Πρωτοβουλία για ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΩΝΑ ΕΡΓΑΤΩΝ** αναφέρει:

Στηρίζουμε τον αγώνα των εργατών της ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗΣ και το «Καραβάνι Αγώνα και Αλληλεγγύης»

Την Κυριακή 14 Οκτώβρη, ημέρα άφιξης στην Αθήνα του «Καραβανίου Αγώνα & Αλληλεγγύης» στους εργαζόμενους της Βιομηχανικής Μεταλλευτικής, η κρανή της εργατικής τάξης για ζωή κι αξιοπρέπεια πρέπει να συνταράξει τη κοινωνία μέχρι τα σάπια θεμέλια της.

Το σύνθημα «τα εργοστάσια στους εργατές» που συνοδεύει αυτή τη μάχη, δεν αφορά μόνο τον αγώνα που δίνουν οι εργατές της ΒΙΟ.ME. για να αποφύγουν την κόλαση της ανεργίας που τους ρίχνει ο χρεοκοπημένος καπιταλισμός, αναλαμβάνοντας οι

ίδιοι τον έλεγχο και την διοίκηση της βιομηχανικής μονάδας, αφορά όλους τους ανέργους που ξεροσταλιάζουν στο περιθώριο της κοινωνίας. Αφορά όλους τους εργαζόμενους που συνθλιβονται κάτω από το βάρος της Ύφεσης, που βλέπουν μισθούς κι όνειρα να συρρικνώνονται, που υπομένουν καθημερινούς εξευτελισμούς υπό το φόβο της απόλυσης, που αδυνατούν να καλύψουν βασικές ανάγκες σε τροφή, ένδυση, στέγαση, ηλεκτρικό και θεάμανση. Αφορά τους νέους που τους κλέβουν το μέλλον και στους ηλικιωμένους που τους «εξαποστέλλουν» όπως τα γέρικα άλογα, που αρρώστους που τους «θανατώνουν» απαγορεύοντας τη πρόσβαση τους στα φάρμακα και στη περίθαλψη. Αφορά τον κάθε καταπιεσμένο που βλέπει τη ζωή του να καταστρέφεται, την ώρα που οι Τσοχατζόπουλοι κι οι Μεϊμαράκηδες «κολυπούσαν» επί χρόνια μέσα σε κλεμμένα διακατομιμύρια.

Η πανελλαδική καμπάνια που ξεκινά από Θεσσαλονίκη, σταθμεύει σε Βόλο και καταλήγει στην Αθήνα, έχει μια σημασία που ξεπερνά τα όρια του ίδιου του αγώνα, βάζει επί τάπητος το ζήτημα του ποιος θα κάνει κουμάντο, όχι μόνο στα εργοστάσια αλλά και σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Κανένας αγώνας δεν δίνεται πια για να βελτιώσουμε πλευρές της μίζερας μας, ή για να καλυτερέσουμε το βιοτικό μας επίπεδο. Αυτό είναι αδύνατο μέσα στα πλαίσια ενός συστήματος που καταρρέει πάνω στα κεφάλια μας. Ήδη οι εργαζόμενοι σε όλη τη χώρα το αντιλαμβάνονται και φτύνοντας κατά πρόσωπο τους γραφειοκράτες με τις 24ωρες εκπονωτικές τουφεκιές τους, ζητάνε εδώ και τώρα **Γενική Απεργία Διαρκείας!** Αυτό το σύνθημα κυριάρχησε στη Πανεργατική Απεργία της 26ης Σεπτεμβρη, κι αυτός είναι ο μεγάλος στόχος της επόμενης περιόδου, για τον οποίο η εργατική τάξη πρέπει να καταβάλει όλες τις δυνάμεις.

Μια τέτοια απεργία σε αυτές τις συνθήκες δεν μπορεί να είναι άλλο από Πολιτική Απεργία, η οποία κινείται με τον τρόπο της προτάγματος την ανατροπή της τρούκανης κυβέρνησης που ετοιμάζει για το λαό εξοντωτικά μέτρα πέτρα από κάθε φραντασία. Πάνω σε αυτή τη βάση, είναι δυνατή και αναγκαία η ενότητα της εργατικής τάξης, εργαζόμενων κι ανέργων, ντόπιων και μεταναστών, ενάντια στη ρατσιστική διχόνοια

που σπέρνουν οι μαχαροβγάλτες Χρυσανυγίτες και τιμορώντας τους για τα εγκλήματα τους.

Όλα αυτά δεν θα γίνουν από τους εργατοπατέρες των ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ, αλλά ενάντια τους, μέσα από νέα ανεξάρτητα όργανα μάχης των εργατών. **Κέντρα Αγώνα** της τάξης μας πρέπει να χτιστούν σε κάθε γωνιά της χώρας συσπειρώνοντας όλες τις δυνάμεις του κινήματος. Πάνω σε μια τέτοια κατεύθυνση παλεύει η **Πρωτοβουλία για ένα Ανεξάρτητο Κέντρο Αγώνα Εργατών**, εκπέμποντας ένα μήνυμα ενότητας και δράσης. Για να νικήσουν οι εργατές της ΒΙΟ.ME., για να νικήσει όλη η εργατική τάξη, για να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας!

Στηρίζουμε & συμμετέχουμε στη Συναυλία Αλληλεγγύης (Προπόυλα, 14/10, 20.00) και στη Συγκέντρωση & Πορεία μαζί με τους εργατές της ΒΙΟ.ME. (Προπόυλα, 15/10, 11.00)

Πρωτοβουλία για ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΩΝΑ ΕΡΓΑΤΩΝ
Καποδιστριακή 38
τηλέφωνα επικοινωνίας:
2117252376 - 6982057200

KARABANI AGONA & ALLELEGGYI

στους εργατές της Βιομηχανικής Μεταλλευτικής

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΕΞΕΙΣ, ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ!

12 - 15 Οκτωβρίου
Θεσσαλονίκη - Λάρισα - Βόλος - Αθήνα

★ Τα εργοστάσια στα χέρια των εργατών
Αυτοεξέλιξη οι όλοι τους χωρίς δουλειά, μπορούμε χωρίς απεντία. Το παράδειγμα της IOBE ανοίγει τον δρόμο!

★ Ο αγώνας στα χέρια των εργατών
Με ταξικό πνεύμα, πίστη, και άμεση δημοκρατία να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας!

Με γενική απεργία διαρκείας, να σωσουμε μνημόνια, μέτρα, τρόικες, κυβερνήσεις και αφεντικά.

Παρασκευή 12/10
18:00 Καποδιστριακή - Θεσσαλονίκη
19:00 Συναυλία Αλληλεγγύης - Λάρισα - Στάση: Ελευθερία

Σάββατο 13/10
12:00 Συγκέντρωση και πορεία - Βόλος
17:00 Πανεργατική Αλληλεγγύη - Αθήνα - Πλατεία Ελευθερίας

Κυριακή 14/10
20:00 Συναυλία Αλληλεγγύης - Αθήνα

Πανελλαδικά πορεία
Αθήνα, Δευτέρα 15/10
Προπόυλα 11.00

<http://kantroagona-ergaton.blogspot.com> [mail: kentroergaton@gmail.com](mailto:kentroergaton@gmail.com)

<http://kantroagona-ergaton.blogspot.com> [mail: kentroergaton@gmail.com](mailto:kentroergaton@gmail.com)

Δράσεις ενάντια στις απολύσεις καθαριστριών από το ΙΚΑ Βόλου

Επεκτείνονται οι δράσεις στο γήπεδο των Θεσσαλονικιών εργολάρων που έχουν συμβάσεις καθαριότητας με το ΙΚΑ Βόλου και που απέλυσαν δυο καθαριστριες επειδή εργαζόμενοι σε όλη τη χώρα το αντιλαμβάνονται και φτύνοντας κατά πρόσωπο τους γραφειοκράτες με τις 24ωρες εκπονωτικές τουφεκιές τους, ζητάνε εδώ και τώρα **Γενική Απεργία Διαρκείας!** Αυτό το σύνθημα κυριάρχησε στη Πανεργατική Απεργία της 26ης Σεπτεμβρη, κι αυτός είναι ο μεγάλος στόχος της επόμενης περιόδου, για τον οποίο η εργατική τάξη πρέπει να καταβάλει όλες τις δυνάμεις.

Μια τέτοια απεργία σε αυτές τις συνθήκες δεν μπορεί να είναι άλλο από Πολιτική Απεργία, η οποία κινείται με τον τρόπο της προτάγματος την ανατροπή της τρούκανης κυβέρνησης που ετοιμάζει για το λαό εξοντωτικά μέτρα πέτρα από κάθε φραντασία. Πάνω σε αυτή τη βάση, είναι δυνατή και αναγκαία η ενότητα της εργατικής τάξης, εργαζόμενων κι ανέργων, ντόπιων και μεταναστών, ενάντια στη ρατσιστική διχόνοια

(έχοντας πληροφορηθεί την άφιξη της Τ.Ψ. στην Θεσσαλονίκη), είτε είχε αντιληφθεί την άφιξη των αγωνιστών στην πόρτα του γραφείου του (μέσω της εγκατεστημένης κάμερας) και κησθη του ΙΚΑ για τη συστηματική παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας με τη συνοχή της πράσινης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Έτσι, την Τετάρτη 3/10 οργάνωθηκε στην Θεσσαλονίκη από την Πρωτοβουλία για Ανεξάρτητο Κέντρο Αγώνα Εργατών εκτενής δράση αλληλεγγύης και ενημέρωσης για τις απολύσεις των καθαριστριών Γαβριέλα Φουστανά και Τζένη Φαφελί, εργαζόμενες στον ΙΚΑ Βόλου. Η δράση ξεκίνησε το πρωί με παράσταση διαμαρτυρίας στα γραφεία του εργολάρου καθαριότητας Στεφανίδη παρουσία της καθαριότητας ΤΨ με αίτημα να παραιτηθεί ο πάρονος θήκη επί του ζήτηματος. Η υποδοχή βέβαια από τους διευθυντές μόνο ως αδιαφορία μπορεί να χαρακτηριστεί, προσπαθώντας και οι δυο με υπερασφίτες να νύφουν τας χεί-

ρας τους, αλλά η αντιμετώπιση από τους εργαζόμενους και τους περαιοκομμένους πολίτες ήταν τελείως διαφορετική. Η προκήρυξη διαβάστηκε με μεγάλο ενδιαφέρον και ακολουθήσαν και αρκετές συζητήσεις με εργαζόμενους και πολίτες. Πολύ χαρακτηριστικά και στα δύο ΙΚΑ καθαριστριες ζήτησαν την προκήρυξη για να την μοιράσουν σε συναδέλφισές τους..

Η παρέμβαση έλλεισε με μεγάλη επιτυχία, αλλά οι δράσεις ενάντια στους εργολάρους καθαριότητας θα συνεχιστούν, μέχρι να επαναπροσληφθούν και οι δυο καθαριστριες του ΙΚΑ Βόλου και να εξασφαλιστούν αξιοπρεπείς απολαβές για όλες τις καθαριστριες της εργολαβίας.

Ο αγώνας για τη πλήρη κατάρτηση των εργολαβιών συνεχίζεται, αν και νέα σύγχρονα εργασιακά φροντά εμφανίζονται όπως η «Κοινοφελής Εργασία» των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (ΜΚΟ), όπου τρισευρότερες εργασιακές σχέσεις συνάπτονται.

■ BRAZILIA

Μια επιτυχημένη διεθνιστική δραστηριότητα

■ του OSVALDO COGGIOLA
Μετάφραση: P.M.

Από τις 11 έως τις 13 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο του Σάο Πάολο της Βραζιλίας διεθνές συμπόσιο με θέμα «Η Αριστερά στη Λατινική Αμερική», οργανωμένο από το τμήμα Ιστορίας του πανεπιστημίου.

Το γεγονός είχε τεράστια επιτυχία, το παρακολούθησαν χιλιάδες κόσμου, στην πλειονότητα φοιτητές: υπήρχαν 50 στρογγυλά τραπέζια και πάνω από 200 ομιλητές. Για παράδειγμα, όλοι οι μαθητές του Εθνικού Σχολείου Φλορέσταν Φερνάντες, σχολείου του PO (των Χωρίς Γη Αγροτών) ήταν παρόντες και τις τρεις μέρες στο συμπόσιο και η παρουσία τους θεωρήθηκε ως κανονική παρακολούθηση των μαθημάτων.

Πέρα από τους Βραζιλιάνους εισηγητές, μεταξύ των συμμετεχόντων στο συμπόσιο υπήρχαν αγωνιστές και διανοούμενοι από την Αργεντινή, το Εκουαδόρ, τη Βενεζουέλα, το Περού, Καναδά, Μεξικό, Κούβα, Κολομβία, Χιλή, Παραγουάη. Τα θέματα περιελάμβαναν όλα τα προβλήματα που προέκυψαν από την Ιστορία και την ζωντανή δράση της ταξικής πάλης στην Λατινική Αμερική. Όλα τα πάνελ ήταν γεμάτα και οι συζητήσεις ήταν ζωηρές.

Αγωνιστές του Εργατικού Κόμματος (Partido Obrero-PO) Αργεντινής και της Συντονιστικής Επιτροπής για την Επανάδραση της 4ης Διεθνούς (CRFI) συμμετείχαν στις κεντρικές συζητήσεις. Ο Pablo Rieznik (ηγέτης του μορηνικού PSTU της Βραζιλίας) με θέμα «Το Μέτωπο της Αριστεράς στην Αργεντινή και την Βραζιλία». Ο Osvaldo Coggiola συμμετείχε στο πάνελ για «Τον Μαρξισμό στην Λατινική Αμερική με τους Luiz Bernardo Pericas και Marcio Bobik Braga. Η Lucia Siola και ο Nicolas Marrero από την Ουρουγουάη και ο Edgar Azevedo από το Tribunal Classista μιλάνε για το μαθητικό-φοιτητικό κίνημα και την αναδιοργάνωση της εργατικής τάξης στην Λατινική Αμερική.

Ο Jorge Altamira (PO) πήρε μέρος στην τελευταία συζήτηση στοργυλής τραπέζης με θέμα «Λατινική

Αμερική, παγκόσμια κρίση και Αριστερά», μαζί με τους Valter Pomar (ηγέτης του PT - Κόμματος των Εργατών Βραζιλίας και κύριου οργανωτή του Φόρουμ του Σάο Πάολο), Plinio de Arguda Samraio (ηγέτης του PSOL - Βραζιλιάνικου Κόμματος του Σοσιαλισμού και της Ελευθερίας) και τον Ricardo Canese (πρώην αρχισυντάκτη του Ente Binacional Itaipu, πρόεδρος του Frente Guazu και ηγέτης της κίνησης ενάντια στους πραξικοπηματίες στην Παραγουάη). Η παρέμβαση και η πολεμική του συντρόφου Αλταμίρα στο πάνελ καθώς επίσης και οι απαντήσεις στις πολυπληθείς ερωτήσεις του κοινού θα δημοσιευτούν στο επόμενο τεύχος του θεωρητικού περιοδικού του PO «En Defensa del Marismo» (Στην Υπεράσπιση του Μαρξισμού).

Το πρωί της Παρασκευής στις 14 του μήνα, πραγματοποιήθηκε επίσης δημόσια σύζηση στο Ινστιτούτο Ηλεκτρομηχανικής και Ενέργειας, πάνω στις συγκρούσεις για το υδροηλεκτρικό φράγμα Itaipu -Yacyreta (σύνορα Βραζιλίας και Παραγουάης) και την κατάσταση μετά το πραξικόπημα στην Παραγουάη με ομιλητές τους Osvaldo Coggiola, Pablo Rieznik, Jorge Altamira, Ricardo Canese και Ildo Sauer, (διευθυντή του Ινστιτούτου και πρώην διευθυντή της Petrobras στην πρώτη θητεία του Λούλα, μετέπειτα διαφωνήσαντα με τις πολιτικές επιλογές και καθοδήγηση της κυβέρνησης). Το βίντεο της συζήτησης θα είναι ολόκληρο διαθέσιμο στην σελίδα της Prens Obrera.

Τέλος, το απόγευμα της Παρασκευής έλαβε χώρα μια συνάντηση των προαναφερομένων αγωνιστών μαζί με τα μέλη του PO, τους Ουρουγουανούς αγωνιστές και τους συμπαιθόντες της CRFI στη Βραζιλία για να συζητήσουν κείμενο με θέμα «Από την καπιταλιστική κρίση στις εννομένες σοσιαλιστικές χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής». Το κείμενο συζητήθηκε για αρκετές ώρες στη διάρκεια των οποίων έγιναν παρατηρήσεις, διορθώσεις και προσηθήκες και θα δημοσιευτεί σύντομα. Εν ολίγοις, υπήρχαν 4 ημέρες συζητήσεων, έντονης προπαγάνδας και πολιτικής ζύμωσης της βραζιλιάνικης εργατικής πρωτοπορίας μαζί με έντονη παρουσία της υπόλοιπης Λατινικής Αμερικής.

■ ITALIA

Οι θέσεις του PCL Η Ιταλία σε αναβρασμό

Μέσα σε κλίμα έντονης ταξικής αντιπαράθεσης, η Ιταλία βαδίζει προς τις εκλογές, καθώς η θητεία της τεχνοκρατικής κυβέρνησης του M. Monti πλησιάζει προς το τέλος της. Κανονικά, την άνοιξη του 2013 θα πρέπει να έχουν διεξαχθεί εθνικές εκλογές, αν και υπάρχει το ενδεχόμενο να προκηρυχθούν νωρίτερα.

Η οικονομική κρίση και η παρακμή της αστικής δημοκρατίας (σκάνδαλα κτλ) έχουν φέρει στην επιφάνεια αισθήματα δυσαρέσκειας και οργής στο εκλογικό σώμα προκαλώντας τριγμούς στο πολιτικό σκηνικό της χώρας. Εξάλλου, η γενικότερη απαξίωση του πολιτικού συστήματος αποτυπώνεται με τον καλύτερο τρόπο και σε διάφορα γκάλοπ που έχουν έρθει τελευταία στο φως της δημοσιότητας. Τα τελευταία εμφανίζουν έναν κατακεραματισμό των πολιτικών δυνάμεων με πτώση των δύο μεγαλύτερων κομμάτων και ταυτόχρονη άνοδο μικρότερων πολιτικών φορέων, ενώ τα ποσοστά αποχής έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να κάνουμε σε ένα νεοϊδρυθέν πολιτικό κίνημα (Κίνημα των πέντε αστέρων) ενός πρώην κομμάρου και νυν μπλόγκερ (B. Grillo) που εμφανίζεται να έχει μεγάλη δυναμική. Ο έντονος καταγγελτικός λόγος του προς το πολιτικό σύστημα, διάφορες προτάσεις του δήθεν αντιποσημικές (π.χ επιστροφή στη λίρα - πάντα βέβαια μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού) έχουν καταφέρει να προσελκύσουν κατά κύριο λόγο μικροαστικά στρώματα που καταστρέφονται απο την κρίση. Οι σύμμαχοι του Συνασπισμού στο Ευρωκοινοβούλιο (Κομμουνιστική Επανάδραση) φαίνεται ότι πολύ δύσκολα θα μπουν στη βουλή. Η αστική τάξη διαβλέποντας το βάθος της οικονομικής κρίσης και βλέποντας να διαμορφώνεται αυτή η πολιτική κατάσταση, αφού και η κεντροαριστερά (Δημοκρατικό Κόμμα) δεν πειθεί, επεξεργάζεται διάφορα σενάρια που θέλουν τον M. Monti ή κάποιον άλλον τεχνοκράτη να ηγηθεί μιας ευρύτερης συμμαχίας των κυριότερων κομμάτων της χώρας για να αναλάβει ξανά την εξουσία. Ακόμα και η επάνοδος στην πολιτική ζωή του γνωστού για τα σεξουαλικά σκάνδαλα Μπερλουσκόνι δεν πρέπει να αποκλείεται.

Μέσα σε αυτό το τόσο ρευστό τοπίο η κεντρική επιτροπή του Partito Comunista dei Lavoratori (PCL - ιταλικό τμήμα της συντονιστικής επιτροπής για την επανάδραση της 4ης Διεθνούς - CRFI) αποφάσισε την αυτόνομο κλάδο του κόμματος στις επικείμενες εκλογές όποτε κι αν αυτές γίνουν. Σε ανακοίνωση του PCL τονίζεται: «Ένα επαναστατικό πρόγραμμα θα δώσει το πα-

ρόν στις επικείμενες εθνικές πολιτικές εκλογές. Το Partito Comunista dei Lavoratori (PCL) θα συμμετάσχει αυτόνομα στις εκλογές τόσο για το κοινοβούλιο, όσο και για την γερουσία ξεκινώντας όλες τις απαραίτητες διαδικασίες για να ξεπεραστούν ένα κατακεραματισμό των πολιτικών δυνάμεων με πτώση των δύο μεγαλύτερων κομμάτων και ταυτόχρονη άνοδο μικρότερων πολιτικών φορέων, ενώ τα ποσοστά αποχής έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να κάνουμε σε ένα νεοϊδρυθέν πολιτικό κίνημα (Κίνημα των πέντε αστέρων) ενός πρώην κομμάρου και νυν μπλόγκερ (B. Grillo) που εμφανίζεται να έχει μεγάλη δυναμική. Ο έντονος καταγγελτικός λόγος του προς το πολιτικό σύστημα, διάφορες προτάσεις του δήθεν αντιποσημικές (π.χ επιστροφή στη λίρα - πάντα βέβαια μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού) έχουν καταφέρει να προσελκύσουν κατά κύριο λόγο μικροαστικά στρώματα που καταστρέφονται απο την κρίση. Οι σύμμαχοι του Συνασπισμού στο Ευρωκοινοβούλιο (Κομμουνιστική Επανάδραση) φαίνεται ότι πολύ δύσκολα θα μπουν στη βουλή. Η αστική τάξη διαβλέποντας το βάθος της οικονομικής κρίσης και βλέποντας να διαμορφώνεται αυτή η πολιτική κατάσταση, αφού και η κεντροαριστερά (Δημοκρατικό Κόμμα) δεν πειθεί, επεξεργάζεται διάφορα σενάρια που θέλουν τον M. Monti ή κάποιον άλλον τεχνοκράτη να ηγηθεί μιας ευρύτερης συμμαχίας των κυριότερων κομμάτων της χώρας για να αναλάβει ξανά την εξουσία. Ακόμα και η επάνοδος στην πολιτική ζωή του γνωστού για τα σεξουαλικά σκάνδαλα Μπερλουσκόνι δεν πρέπει να αποκλείεται.

Μέσα σε αυτό το τόσο ρευστό τοπίο η κεντρική επιτροπή του Partito Comunista dei Lavoratori (PCL - ιταλικό τμήμα της συντονιστικής επιτροπής για την επανάδραση της 4ης Διεθνούς - CRFI) αποφάσισε την αυτόνομο κλάδο του κόμματος στις επικείμενες εκλογές όποτε κι αν αυτές γίνουν. Σε ανακοίνωση του PCL τονίζεται: «Ένα επαναστατικό πρόγραμμα θα δώσει το πα-

Pan.

■ IPAN

Το Ιράν σε βαθειά κρίση

■ του ARAZ BAGBAN
Τεχεράνη, 3/10/2012

Η μαζική διαδήλωση, πριν λίγες μέρες στην Τεχεράνη, στην οποία συμμετείχαν δεκάδες χιλιάδες, κυρίως μικροεργαζόμενοι αλλά και εργαζόμενοι σε διάφορα στρώματα του λαού, δείχνει ότι το Ιράν ζει κρίσιμες μέρες.

Οι αυξανόμενες απειλές κατά του Ιράν μέσω μιας πιθανούς επίθεσης από το Ισραήλ ή από όλες τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις προετοιμάζει το περιβάλλον για ένα σχέδιο που θα υποκαταστήσει τον Ιράν με μια φιλο-ιμπεριαλιστική αντίδραση με στόχο μια ελεγχόμενη «μετάβαση» σε ένα καθεστώς ανδρικήζελων του ιμπεριαλισμού.

Οι εξωτερικές ιμπεριαλιστικές και σιωνιστικές απειλές κατά του Ιράν είναι σαφέστατες. Τι σημαίνει, όμως, «μια επικείμενη λαϊκή εξέγερση»; Ποιες συνθήκες μας οδηγούν σε ένα τέτοιο συμπέρασμα; Μπορεί μια χώρα που βασιλεύει η μοναδική κυβέρνηση που θα μπορούσε να απελευθερωθούν χιλιάδες οικογένειες από τη θηλειά των τοκογλυφικών στεγαστικών δανείων και για να διαγραφεί το δημόσιο χρέος προς τους τραπεζίτες. Μόνο μια τέτοια κυβέρνηση θα μπορούσε να αναδιανεμήσει σε όλους την εργασιό διαμέσου μιάς γενικής μείωσης του ωραρίου εργασίας με παράλληλη, ισόποση, αύξηση του μισθού. Θα καταργήσει επίσης όλα τα νομοσχέδια επισφαλούς εργασίας και θα προχωρήσει στην ταυτόχρονη επαναπρόσληψη εργαζομένων αορίστου χρόνου. Ένα νέο σχέδιο για τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες της εργατικής τάξης θα πρέπει να εφαρμοστεί. Μόνο η ανατροπή του καπιταλισμού θα μπορούσε να επιφέρει την εκπέλευση αυτού του προγράμματος. Το PCL φέρνει αυτό το πρόγραμμα όχι μόνο στις εκλογές, αλλά και σε κάθε μάχη της ταξικής πάλης ενάντια στην κυβέρνηση Monti και σε όλα τα κόμματα που την υποστηρίζουν. Ενάντια σε κάθε παραλλαγή λαϊκισμού λέμε στην εργατική τάξη ότι ούτε οι δικαστικοί τήβονοι θα τη σώσουν, αλλά ούτε οι συγκρατημένοι που στοιχίζουν εκατομμύρια του B. Grillo. Μονάχα μια ταξική επανάσταση μπορεί να αλλάξει ριζικά τα πράγματα στην Ιταλία, στην Ευρώπη, στον κόσμο ολόκληρο».

βλήματα που προέρχονταν από τις κυρώσεις κατά του Ιρανικού πυρηνικού προγράμματος. Το μεγάλο ύψος των κερδών από την αύξηση των τιμών του πετρελαίου, κατευθύνονταν άμεσα στις εισαγωγές όχι μόνο των βασικών αγαθών, αλλά και σε κάθε είδους εμπόρευμα, ακόμα και αυτά που παράγονταν στο Ιράν. Και τα υπόλοιπα διοχετεύονταν απευθείας στην αγορά μέσω πιστώσεων ή μέσω της κυβερνητικής υποστήριξης στις εισαγωγές. Η άνοδος της προσφοράς χρήματος στην αγορά, όχι μόνο οδήγησε σε πληθωρισμό, αλλά και προκάλεσε κάποιες άλλες προβλήματα, τα οποία επρόκειτο να εμφανιστούν μερικά χρόνια αργότερα. Οι κεφαλαιούχες προσπάθειες να διατηρήσουν την αξία των χρήματων, αγοράζουν κάθε προϊόν που θεωρούν ως περισσότερο εγγυημένο. Πριν από μερικά χρόνια ήταν η γη και η κατοικία ο πιο αξιόπιστος τρόπος επένδυσης, τώρα είναι τα ξένο νομίσματα και ο χρυσός.

Από την άλλη πλευρά, το ολοένα και μεγαλύτερο ποσοστό των εισαγωγών κάθε χρόνο, κατέστρεψε τις εγχώριες παραγωγικές μονάδες, κυρίως τις γεωργικές μονάδες. Ειδικά η εισαγωγή σίτου, ρυζιού, ζάχαρης και κρέατος, τα οποία είναι μερικά από τα πιο χρησιμοποιούμενα γεωργικά προϊόντα στο Ιράν, αποτέλεσε επίθεση στους εγχώριους παραγωγούς, διότι οι τιμές των εγχώριων προϊόντων, λόγω των εξόδων, ήταν υψηλότερες από ότι τον αντίστοιχον εισαγόμενο. Ως εκ τούτου η εγχώρια γεωργία, εξαιτίας αυτής της οικονομικής πείσης κατά 25% μέσα σε μία εβδομάδα (στη τελευταία εβδομάδα του Σεπτεμβρίου) και έχει χάσει περισσότερο από το 80% της αξίας του από το τέλος του 2011. Αντιμετωπίζει μια πραγματική ελεύθερη πτώση. Ορισμένοι αναλυτές συνδέουν την πτώση της αξίας με τις καθοδηγούμενες από τις ΗΠΑ κυρώσεις κατά του Ιράν και υποστηρίζουν ότι οι κυρώσεις είναι προφανώς αποτελεσματικές. Ωστόσο, η πτώση έχει τις ρίζες της και στην ίδια την οικονομική πολιτική του Αχμαντινεζάν κατά τη διάρκεια της προεδρίας του, ειδικά μετά την σχεδόν συνεχή άνοδο των τιμών του πετρελαίου στην πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα.

Ο Αχμαντινεζάν στην εποχή της προεδρίας του, εκμεταλλεύομενος τα οφέλη από την άνοδο των τιμών του πετρελαίου, ήταν σε θέση να διαχειριστεί τα προ-

βλήματα που προέρχονταν από τις κυρώσεις κατά του Ιρανικού πυρηνικού προγράμματος. Το μεγάλο ύψος των κερδών από την αύξηση των τιμών του πετρελαίου, κατευθύνονταν άμεσα στις εισαγωγές όχι μόνο των βασικών αγαθών, αλλά και σε κάθε είδους εμπόρευμα, ακόμα και αυτά που παράγονταν στο Ιράν. Και τα υπόλοιπα διοχετεύονταν απευθείας στην αγορά μέσω πιστώσεων ή μέσω της κυβερνητικής υποστήριξης στις εισαγωγές. Η άνοδος της προσφοράς χρήματος στην αγορά, όχι μόνο οδήγησε σε πληθωρισμό, αλλά και προκάλεσε κάποιες άλλες προβλήματα, τα οποία επρόκειτο να εμφανιστούν μερικά χρόνια αργότερα. Οι κεφαλαιούχες προσπάθειες να διατηρήσουν την αξία των χρήματων, αγοράζουν κάθε προϊόν που θεωρούν ως περισσότερο εγγυημένο. Πριν από μερικά χρόνια ήταν η γη και η κατοικία ο πιο αξιόπιστος τρόπος επένδυσης, τώρα είναι τα ξένο νομίσματα και ο χρυσός.

Από την άλλη πλευρά, το ολοένα και μεγαλύτερο ποσοστό των εισαγωγών κάθε χρόνο, κατέστρεψε τις εγχώριες παραγωγικές μονάδες, κυρίως τις γεωργικές μονάδες. Ειδικά η εισαγωγή σίτου, ρυζιού, ζάχαρης και κρέατος, τα οποία είναι μερικά από τα πιο χρησιμοποιούμενα γεωργικά προϊόντα στο Ιράν, αποτέλεσε επίθεση στους εγχώριους παραγωγούς, διότι οι τιμές των εγχώριων προϊόντων, λόγω των εξόδων, ήταν υψηλότερες από ότι τον αντίστοιχον εισαγόμενο. Ως εκ τούτου η εγχώρια γεωργία, εξαιτίας αυτής της οικονομικής πείσης κατά 25% μέσα σε μία εβδομάδα (στη τελευταία εβδομάδα του Σεπτεμβρίου) και έχει χάσει περισσότερο από το 80% της αξίας του από το τέλος του 2011. Αντιμετωπίζει μια πραγματική ελεύθερη πτώση. Ορισμένοι αναλυτές συνδέουν την πτώση της αξίας με τις καθοδηγούμενες από τις ΗΠΑ κυρώσεις κατά του Ιράν και υποστηρίζουν ότι οι κυρώσεις είναι προφανώς αποτελεσματικές. Ωστόσο, η πτώση έχει τις ρίζες της και στην ίδια την οικονομική πολιτική του Αχμαντινεζάν κατά τη διάρκεια της προεδρίας του, ειδικά μετά την σχεδόν συνεχή άνοδο των τιμών του πετρελαίου στην πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα.

Ιράν: Μετά τις αναταραχές των εκλογών

Οι διαδηλώσεις μετά τις προεδρικές εκλογές του 2009 στο Ιράν κατά της νοθείας ήταν ένα σημείο καμπής στην ιστορία της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν. Η Ισλαμική Δημοκρατία, που πάντα προσπαθούσε να εμφανίζεται σαν πλήρως νομιμοποιημένη στα μάτια των πολιτών, βρέθηκε εν μέσω αναταραχής και καταρρουσής της νομιμοποίησής της. Οι μαζικές διαδηλώσεις στην Τεχεράνη που ακολούθησαν την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των εκλογών νίκη του Μαχμούτ Αχμαντινεζάν, ξεκίνησαν μια νέα εποχή στην πρόσφατη ιστορία του Ιράν. Οι ειρηνικές διαδηλώσεις των πρώτων ημερών σύντομα άρχισαν να αλλάζουν χαρακτήρα. Τα συνθήματα μετατρέπονταν από τις αρχικές φιλελεύθερες διαμαρτυρίες του τύπου «Πού είναι η ψήφο μου» σε δραματικά διαφορετικά συμβαίνει όταν η κυβέρνηση και στην ίδια την οικονομική πολιτική του Αχμαντινεζάν κατά τη διάρκεια της προεδρίας του, ειδικά μετά την σχεδόν συνεχή άνοδο των τιμών του πετρελαίου στην πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα.

Το πιο πιθανό σενάριο είναι μια μαζική εξέγερση. Αυτό συνέβη και όταν η τιμή του κοτόπουλου αυμενος τα οφέλη από την άνοδο των τιμών του πετρελαίου, ήταν σε θέση να διαχειριστεί τα προ-

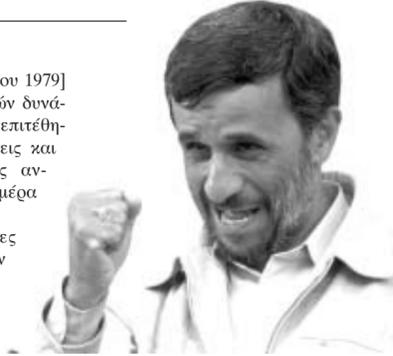
κής Επανάστασης του 1979) και των αστυνομικών δυνάμεων καταστολής επιτέθηκαν στις διαδηλώσεις και σκότωσαν δεκάδες ανθρώπους σε κάθε ημέρα διαδηλώσεων.

Οι διαμαρτυρίες χειραγωγήθηκαν από τους ηγέτες της αντιπολίτευσης Χουσεϊν Μουσαβί και Μεχρντί Καρουμπί, οι οποίοι προσπάθησαν να σταματήσουν το ριζοσπαστικοποιημένο κίνημα των μαζών που έδειχναν τη δύναμη που έχουν να καταστρέφουν το σύνολο της Ισλαμικής Δημοκρατίας και των διοικητικών εκπροσώπων της ειδικά στην διάρκεια της γιορτής της Ασοούρα [δέκατη ημέρα του Ισλαμικού ημερολογίου, ημέρα του Πένθους, του Moharram].

Ο Μουσαβί, ο πρωθυπουργός της Ισλαμικής Δημοκρατίας, κατά τη διάρκεια των οπτό ετών του πολέμου με το Ιράκ, έγινε ήρωας από πολλούς και θεωρήθηκε σαν μια δημοκρατική και μεταρρυθμιστική φιγούρα παρά τον αντιδραστικό ρόλο του στις διαμαρτυρίες, αλλά και απαλείφοντας το ρόλο του στα χρόνια της καταπίεσης και της τρομοκρατίας κατά τη δεκαετία του 80. Η έλλειψη μιας ριζοσπαστικής ηγεσίας ή επαναστατικών οργανώσεων ικανών να ηγηθούν των διαδηλώσεων προετοίμασε τις συνθήκες για μια αντιδραστική ρεφορμιστική ηγεσία. Ως εκ τούτου οι διαδηλώσεις ελέγχθηκαν από το κράτος της Ισλαμικής Δημοκρατίας, παρόλο που αυτή είχε ήδη χάσει τη νομιμοποίησή της.

Παρά το γεγονός ότι οι κινητοποιήσεις παρονοιάζονταν ως διαμαρτυρίες με αιτήματα της μεσοασίας τάξης, η πλειοψηφία των διαδηλωτών ήταν άνεργοι νέοι. Η έλλειψη αιτημάτων για τις συνθήκες ζωής που χαρακτηρίζουν τα εργατικά καλέσματα, είναι ένας από τους πιο σημαντικούς λόγους μαζί με την έλλειψη της επαναστατικής ηγεσίας, που οι πνίγησαν ο ριζοσπαστικός χαρακτήρας που θα μπορούσαν να πάρουν οι κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας.

Οι διαμαρτυρίες περιορίστηκαν στην Τεχεράνη σε μεγάλο βαθμό και δεν επεκτάθηκαν και σε άλλες περιοχές, ιδίως σε περιοχές μειονότητας όπως στους Αζέρους, που θα μπορούσαν να αποτελέσουν σημαντικό δυναμικό. Οι Αζέροι είναι η πιο ενσωματωμένη μειονότητα και η πιο πολυπληθής. Η κορδαβή μειονότητα, αλλά και οι Αραβες θα ήταν άλλες δύο αποτελεσματικές ομάδες που διατήρησαν όμως τη σιωπώτικη πολιτοφυλακή της Ισλαμικής Επανάστασης του 1979) και των αστυνομικών δυνάμεων καταστολής επιτέθηκαν στις διαδηλώσεις και σκότωσαν δεκάδες ανθρώπους σε κάθε ημέρα διαδηλώσεων.

Αχμαντινεζάν

μήνου των αναταραχών μετά τις προεδρικές εκλογές.

Έχοντας από το προηγούμενο του 2009-2010, η χώρα ξαναμπάνει σε στρόβιλο εσωτερικής αναταραχής.

Η νομοματική κρίση συνεχίζεται

Υπόσχονται δύο διαφορετικές συναλλαγματικές ισοτιμίες στο Ιράν, μία που καθορίζεται από την κυβέρνηση και άλλη μια που καθορίζεται στην αγορά και η διαφορά μεταξύ των δύο τιμών αυξάνεται ακόμη και λόγω των πανικοληπτικών αντιδράσεων της κυβέρνησης απέναντι στην κρίση. Η τιμή στην αγορά είναι σχεδόν τρεις φορές μεγαλύτερη από την επίσημη τιμή και της τρομοκρατίας κατά τη δεκαετία του 80. Η έλλειψη μιας ριζοσπαστικής ηγεσίας ή επαναστατικών οργανώσεων ικανών να ηγηθούν των διαδηλώσεων προετοίμασε τις συνθήκες για μια αντιδραστική ρεφορμιστική ηγεσία. Ως εκ τούτου οι διαδηλώσεις ελέγχθηκαν από το κράτος της Ισλαμικής Δημοκρατίας, παρόλο που αυτή είχε ήδη χάσει τη νομιμοποίησή της.

Παρά το γεγονός ότι οι κινητοποιήσεις παρονοιάζονταν ως διαμαρτυρίες με αιτήματα της μεσοασίας τάξης, η πλειοψηφία των διαδηλωτών ήταν άνεργοι νέοι. Η έλλειψη αιτημάτων για τις συνθήκες ζωής που χαρακτηρίζουν τα εργατικά καλέσματα, είναι ένας από τους πιο σημαντικούς λόγους μαζί με την έλλειψη της επαναστατικής ηγεσίας, που οι πνίγησαν ο ριζοσπαστικός χαρακτήρας που θα μπορούσαν να πάρουν οι κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας.

Οι διαμαρτυρίες περιορίστηκαν στην Τεχεράνη σε μεγάλο βαθμό και δεν επεκτάθηκαν και σε άλλες περιοχές, ιδίως σε περιοχές μειονότητας όπως στους Αζέρους, που θα μπορούσαν να αποτελέσουν σημαντικό δυναμικό. Οι Αζέροι είναι η πιο ενσωματωμένη μειονότητα και η πιο πολυπληθής. Η κορδαβή μειονότητα, αλλά και οι Αραβες θα ήταν άλλες δύο αποτελεσματικές ομάδες που διατήρησαν όμως τη σιωπώτικη πολιτοφυλακή της Ισλαμικής Επανάστασης του 1979) και των αστυνομικών δυνάμεων καταστολής επιτέθηκαν στις διαδηλώσεις και σκότωσαν δεκάδες ανθρώπους σε κάθε ημέρα διαδηλώσεων.

Τον καιρό της στρατιωτικής δικτατορίας, όταν οι ελευθερίες είχαν μπει στο «ψύψο» του Παπαδόπουλου και του Πατακού, η ενημέρωση του ελληνικού λαού γινόταν από τον ξένο τύπο και τους ξένους ραδιοσταθμούς.

Κατά παράδοξο τρόπο, σήμερα, στην εποχή της πληροφορίας και του ίντερνετ, υπό καθεστώς τυπικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας για όσα σημαντικά συντελούνται στην Ελλάδα, ελάχιστα μπορεί να μάθει κανείς από τα ελληνικά ΜΜΕ -εξαιρουμένων βεβαίως κάποιων ελληναϊκτικών μέσωσ πληροφορόσης/ αντιπληροφόρησης, μικρών αριστέρων /αναρχηκών εφημερίδων και ηλεκτρονικών μέσων.

Βεβαίως τα τηλεσκουπίδια προσφέρονται εν αφθονία από τα διαπλεκόμενα και διεφθαρμένα ΜΜΕ.

Χρειάστηκε λοιπόν να γίνει πρωτοσέλιδο στον βρετανικό Guardian η είδηση του βασανισμού των αντιφασιστών της μοτοπορείας στον Άγιο Παντελεήμονα, την Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου, για να αναπαραχθεί -τουλάχιστον ηλεκτρονικά- η είδηση.

Μέχρι τότε, η ηθειοψηφία των Ελλήνων «ήξερε» ότι στον Άγιο Παντελεήμονα πήγαν αναρχικοί αντιφασίστες και συγκρούστηκαν με κατοίκους της περιοχής. Η αστυνομία, απηλώς επενέβη για να επιβράθει τπν... τάξη.

Είναι κι αυτό ένα σύμπτωμα της αποστεωμένης και όζυουσας αστικής δημοκρατίας.

Το άρθρο του Guardian αναφέρει: «**Ελληνες αντιφασίστες διαδηλώτες βασανίστηκαν από την αστυνομία, μετά από σύγκρουση Χρυσή Αυγή.**

Δεκαπέντε άνθρωποι συνελήφθησαν στην Αθήνα και υποβλήθηκαν όπωσ αναφέρει ο δικηγόρος τους σε ταπεινωτικά βασανιστήρια τύπου Αμπού Γκράιμπ.

Οι δεκαπέντε αντιφασίστες διαδηλωτές που συνελήφθησαν στην Αθήνα κατά τη διάρκεια σύγκρουσης με τους υποστηρικτές της νεο-ναζιστικής οργάνωσης Χρυσής Αυγής δήλωσαν ότι βασανίστηκαν στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής (ΓΑΔΑ) – την αντίστοιχη Scotland Yard της Αθήνας- και υποβλήθηκαν, όπωσ περιγράφει ο δικηγόρος τους σε ταπεινωτικά βασανιστήρια ενός νέου Αμπού Γκράιμπ.

Μια δεύτερη ομάδα 25 ατόμων που συνελήφθησαν κατά την διάρκεια συγκέντρωσης αλληλεγγύης προς τους συντρόφους τους αντιφασίστες την επόμενη μέρα λέξω από τα δικαστήρια Ξυλοκοπήθηκαν και εξαναγκάστηκαν να γυμνωθούν και να κάνουν επίκληση μπροστά στους αστυνομικούς...

Αρκετοί από τους διαδηλωτές που συνελήφθησαν μετά την πρώτη διαδήλωση, την Κυριακή 30 Σεπτέμβρη, δήλωσαν στον Guardian ότι χαστουκίστηκαν και χτυπήθηκαν από αστυνομικό μπροστά σε πέντε ή έξι άλλους διαδηλωτές που παροκρούουθούν, τους έφτυσαν και τους "χρησιμοποιούσαν σαν τασάκια", επειδή "βρώμικαν", κρατήθηκαν ξυ-

Ελληνικό Αμπού Γκράιμπ στη ΓΑΔΑ

πνιοι όλη τη νύκτα με λάμπες και ρέιζερ που έριχναν μέσα στα μάτια τους.

Κάποιοι είπαν ότι τους έκαψαν τα χέρια με αναπτήρα, ενώ δήλωσαν επίσης ότι αστυνομικοί τους μαγνητοσκοπούσαν από τα κινητά τους τηλέφωνα και τους απειλούσαν ότι θα δημοσιεύσουν τις φωτογραφίες τους στο διαδίκτυο και θαδώσουν τις διευθύνσεις των σπιτιών τους στην Χρυσή Αυγή, η οποία έχει μεγάλο ιστορικό πολιτικής βίας.

Η δημοτικότητα της Χρυσής Αυγής έχει σημειώσει άνοδο από τις εκλογές του Ιουνίου, όταν κέρδισε 18 έδρες στο κοινοβούλιο. Πρόσφατα φέρεται να είναι τρίτη σε διάφορες δημοσκοπήσεις, πίσω από τη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Τον περασμένο μήνα, ο Guardian αναφέρει ότι τα θύ-

Αλληλεγγύη στους διωκόμενους συντρόφους της αντιφασιστικής μοτοπορείας

Την Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου αντιφασίστες-στρίες έκαναν μοτοπορεία-αφισοκόλληση σε όλη την Αθήνα ξεκινώντας από τα Εξάρχεια. Η πορεία αυτή ήρθε σαν απόντηση στα φασιστικά προγράμματα και τις επιθέσεις εναντίον μεταναστών, που πραγματοποιούνται σε διάφορες περιοχές στο κεντρο της Αθήνας από φασιστικές συμμορίες μεταμφιεζόμενες σε "επιτροπές κατοίκων ή καταστηματάρχων", συνεικουρούμενες από τις επίσημες κρατικές συμμορίες. Μετά την επίθεση χρυσαυγιστών (πολιτών) εναντίον της πορείας πραγματοποιείται επέλσηση της ομάδας Δ που ακολουθούσε τόσο από πίσω όσο και από παράλληλα στενά. 15 αντιφασίστες συλληαμβάνονται ενώ παράλληλα κατάρχονται αρκετές μηχανές.

Στην συνέχεια η ΓΑΔΑ μετατράπηκε σε ένα νέο Αμπού Γκράιμπ με βασανισμούς και ξυλοδαρμούς και των 15 συλληφθέντων συντρόφων, μεταξύ των οποίων υπήρχαν και γυναίκες, ενώ χρησιμοποιήθηκε ακόμα και ρέιζερ στο κορμί ενός συντρόφου. Να σημειώσουμε ότι η μαζική μοτοπορεία έγινε δεκτή με χειροκροτήματα και επευφημίες από μετανάστες.

Το όργιο της αστυνομικής βίας και αυθαιρέσις μεταφέρθηκε στην άλλη μέρα στην Ευσελίδων, όπου τουλάχιστον 500 αλληλεγγυιοι έκαναν τα δικαστήρια να δονούνται από αντιφασιστικά συνθήματα. Αφού οι 15 συλληφθέντες έδωσαν κατάθεση στον ανακριτή και μεταφέρθηκαν στον εισαγγελέα, οι μπάτσοι χτύπησαν αναίτια τους συγκεντρωμένους, με σκοπό να διαλύσουν τους αλληλεγγύιους, τραυματίζοντας αρκετούς από αυτούς ενώ έγιναν 25 προσαγωγές από τις οποίες οι 4 μετατράπηκαν σε συλληψείς! Η συγκέντρωση δεν διαλύθηκε αφού ο κόσμος παρέμεινε στα δικαστήρια μέχρι

Η ακαδημαϊκή ελευθερία στο πειθαρχικό συμβούλιο

ματα του εγκληματικών ενεργειών παροτρύνθηκαν από αστυνομικούς να ζητήσουν βοήθεια από την Χρυσή Αυγή, οι οποίοι στη συνέχεια αισσάνθηκαν υποχρεωμένοι να κάνουν δωρεές στην συγκεκριμένη οργάνωση.

Μία από τις δύο γυναίκες που συνελήφθησαν δήλωσε ότι οι αστυνομικοί τους απεύθυναν άγριες σεξουαλικές ύβρεις ενώ της τραβούσαν τα μαλλιά όταν προσάπθηκε να αποφύγει να κινηματογραφηθεί. Οι διαδηλωτές είπαν ότι στερήθηκαν το πόσιμο νερό και την πρόσβαση σε δικηγόρους για 19 ώρες. «Ήμασταν τόσο διψασμένοι, που αναγκαστικά με να πιούμε από τις τουαλέτες», αναφέρουν.

Ένας άνδρας με τραύμα στο κεφάλι που αιμορραγούσε και σπασμένο χέρι από την σύλληψη του, ισχυρίζεται ότι οι αστυνομικοί συνέχισαν να τον χτυπάνε και στην ΓΑΔΑ ενώ του αρνήθηκαν την ιατρική περίθαλψη μέχρι το επόμενο πρωί. Ένας άλλος αναφέρει ότι η αστυνομία τον ανάγκασε να ανοίξει τα πόδια τους και έπειτα τον κλώτσησαν στους όρχεις κατά τη διάρκεια της σύλληψης. "Έφτυσε πάνω μου και είπε ότι θα πέθαινω όπως οι παππούδες μας στον εμφύλιο», είπε.

Ένας τρίτος δήλωσε ότι χτυπήθηκε στη σπονδυλική στήλη με Taser ενώ προσπαθούσε να διαφύγει. Το σημάδι από το έγκουμα είναι ακόμα ορατό. "Είναι σαν ηλεκτρικό σοκ», αναφέρει. "Τα πόδια μου είχαν παραλύσει για λίγα λεπτά και έπεσα. Μετά μου πέρασαν χειροπέδες πίσω από την πλάτη και άρχισαν να με χτυπάνε και να με κλωτσάνε στα πλευρά και το κεφάλι. Τότε μου έπιδαν να σηκωθώ, αλλά εγώ δεν μπορούσα, έτσι με τράβηξαν από την αλυσίδα, ενώ στεκόμουν στα γόνατα. Συνέχισαν να με κλωτσάνε και να με χτυπούν με πέντε γκλιπ στο περιοθικό».

Από τη δεύτερη ομάδα διαδηλωτών, επίσης, είπαν ότι "βασανίστηκαν" στη ΓΑΔΑ. «Όλοι έπρεπε να περάσουμε από έναν αστυνομικό, ο οποίος μας έβαζε να γυθούμε στο διάδρομο, να πέφτουμε κάτω για να ανοίξουν πέρασμα ανάμεσα μας, για να μας βλέπουν όλοι όσοι ήταν εκεί», δήλωσε ένας από αυτούς. «Μας έκαναν ό,τι ήθελαν, μας χαστούκιζαν, μας χτυπούσαν, μας διέταζαν να μην τους κοιτάμε και να μην καθόμαστε σταυροπόδι. Άλλοι αζημιωτικοί οι οποίοι περνούσαν από εκεί δεν έκαναν τίποτα». «Το μόνο που μπορούσαμε να κάνουμε ήταν να κοιτάζουμε ο ένας τον άλλο με τις γωνίες των ματιών μας για να πέρνουμε τον χώρο γύρω ο ένας από τον άλλο. Μας είχαν εκεί για περισσότερο από δύο ώρες. Ο ένας [αστυνομικός] από νηπσο στο κινητό του τηλέφωνο και είπε "είμαι στη δουλειά και τους γαμάω, τους γαμάω καλά". Στο τέλος μόνο τέσσερις από εμάς καταγορήθηκαν για αντίσταση κατά την σύλληψη. Ήταν μια μέρα από τον παρελθόν, από την χούντα των συνταγματαρχών»...

Σε καιρούς, όπωσ οι σημερινοί, βαθύτατη παρακμή της κεραλαοκρατικής κοινωνίας, γενικευμένης και οξείατης επιδείνωσης τον συνθηκών ζωής της συντριπτικής πλειονότητας των εργαζόμενων, έχει τεράστια σημασία η διατήρηση των ελάχιστων υφιστάμενων περιθωρίων κριτικού θεωρητικού αναστοχασμού της πραγματικότητας. Τέτοιο ελάχιστο περιθώριο ελευθερίας της σκέψης και έκφρασης υποτίθεται ότι αποτελεί ή θα πρέπει να αποτελεί το πανεπιστήμιο, ένας θεσμός συγκροτημένος πάνω στην αρχή της αυτοδιοίκησης και της αυλίας προς τον εναλλακτικό, έτσι και αρετικό, κοινωνικό προβληματισμό.

Από αυτή κυρίως τη σκοπιμά μάς προκαλεί έντονη αγανάκτηση και ανησυχία η επιχειρούμενη δίωξη του Δημήτρη Πατέλη, αναπληρωτή καθηγητή στο Πολυτεχνείο Κρήτης, ακριβώς για τη στάση που κράτησε επί προβλημάτων που αφορούσαν τη διοίκηση και λειτουργία του εν λόγω ιδρύματος αλλά και για ιδέες που διατύπωσε επί κρίσιμων θεμάτων της κοινωνικής ζωής.

Συγκεκριμένα, ο Δημήτρης Πατέλης καλείται σε απολογία στο Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών ΔΕΠ των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων βάσει εκτενούς κατηγορητηρίου εδραζόμενου αποκλειστικά σε δημόσιες δηλώσεις του για «*διαγωγή ανάδουσα στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού*».

Η επιχειρούμενη δίωξη εναντίον του Δημήτρη Πατέλη γίνεται στη βάση του αυταρχικού θεσμικού πλαισίου της δεκαετίας του 1930 (το Π.Δ 12/26.7.1933 328 του Ν. 5343/1932 πειθαρχικών συμβουλίων Πανεπιστημίου Αθηνών»). Το εν λόγω θεσμικό πλαίσιο διανέμει από το πολιτικό κλίμα της εποχής του «Ιδιωτνυμο» και της ναιικοποίησης της υποστηρίξεις και διάδοσης ιδεών, που θεωρήθηκαν επικίνδυνες για το πολιτικό καθεστώς.

Αυτό που είναι εκπληκτικό και συνάμα ανατριχιαστικό είναι ότι η πλευρά που επιδιώκει την πειθαρχική δίωξη του Δ. Πατέλη παραθέτει πλήθος απόψεών του, διατυπωμένων σε ομιλίες, άρθρα και μαζικής απεύθυνσης ηλε-κτρονικά μηνύματα, οι οποίες θα μπορούσαν να συλληχθούν μόνο κατόπιν συστηματικής παρακολούθησης της δραστηριότητάς του.

Όσον αφορά τις «παραβατικές» ενέργειες για τις οποίες εγκαλείται αυτές αφορούν κυρίως σε φράσεις δημόσιας και αποφασιστικής αμφισβήτησης της παράνομης εκλογής του Ι. Γρουσιολάκη στη θέση του Πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης, συμπεριλαμβανόμενων επίσης περιπτώσεων όπωσ η επικριτική αναφορά του Δ.Πατέλη σε εκδή-

Η ακαδημαϊκή ελευθερία στο πειθαρχικό συμβούλιο

ωση του πολυτεχνείου προς τιμή του Αρχιεπισκόπου Κρήτης και η ιδεολογικού χαρακτήρα δήλωση του ότι οι πολιτικοί συνιστούν υπαλλήλους του κεφαλαίου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η κριτική του Δ. Πατέλη στον τέως πρύτανη αποδείχθηκε βάσιμη, αν κρίνει κανείς από το γεγονός ότι σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας η διαδικασία εκλογής του κρίθηκε παράνομη. Το παράδοξο της υπόθεσης είναι ότι ακριβώς για αυτή τη βάση κριτική ο συγκεκριμένος πανεπιστημιακός καλείται σε απολογία, ως έκφραση της εκδικητικής συμπεριφοράς του εκπαιτώτου δυνάμει της απόφασης του ΣτΕ τέως πρύτανη!

Βάσει του γεγονότος της παραπομπής του Δ. Πατέλη ενώ-

Η αλληλεγγύη όπλο των λαών!

Το συμβούλιο εφετών Θεσσαλονίκης αποφάσισε την αποφυλάκιση του Τούρκου αγωνιστή Nevzat Kalayci.

Η συνεχής προσπάθεια των συντρόφων του σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη που ακούραστα ενημέρωναν το λαό για τη φυλάκιση και την απειλούμενη έκδοση του αγωνιστή στην Τουρκία και απαιτούσαν την άμεση απελευθέρωσή του, αλλά και η συντονισμένη προσπάθεια συνδικαλιστικών και πολιτικών φορέων και οργανώσεων της αριστεράς έφεραν αποτέλεσμα. Ο αγωνιστής Nevzat Kalayci είναι ελεύθερος. Η αλληλεγγύη και η συλλογική παρέμβαση φέρνουν αποτέλεσμα.

Η επιτροπή Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν εκφράζει τις ευχαριστίες της σε όλους όσους συνέβαλαν στο να αφεθεί ελεύθερος ο σύντροφος και δηλώνει ότι θα συνεχίσει να μάχεται μαζί με τους Έλληνες συναγωνιστές για κοινωνική δικαιοσύνη και την απελευθέρωση όλων των συναγωνιστών μας που βρίσκονται στις Τούρκικες φυλακές.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ

Παρεμπόδιση αλληλέγγυων και απόκλιτη επίθεση της αστυνομίας στην δίκη του Nevzat Kalayci

Η Κ.Ο. Θεσσαλονίκης του ΕΕΚ καταγγέλλει την απόκλιτη επίθεση της αστυνομίας σε ομάδα αλληλέγγων που προσπαθούσαν να προσέλθουν στην δίκη του Τούρκου αγωνιστή Nevzat Kalayci την Παρασκευή 28/9, των οποίων εμποδιζόταν η είσοδος στους χώρους των δικαστηρίων Θεσσαλονίκης.

Το γεγονός ξεκίνησε όταν ο υπεύθυνος αστυνομικός στον έλεγχο της εισόδου των δικαστηρίων αποφάσισε να εμποδίσει την είσοδο -ξεκάθαρα λόγω εμφάνισης- σε μια ομάδα 5-6 φοιτητών, μελών της ΕΑΑΚ, προσφασιζόμενος υποτιθέμενη εντολή

Η ακαδημαϊκή ελευθερία στο πειθαρχικό συμβούλιο

πον του πειθαρχικού συμβουλίου, της κλήσης του σε απολογία και του ορισμού δικάσιμου από

το τελευταίο, μπορεί κανείς να συμπεράνει ότι είτε το πειθαρχικό συμβούλιο δεν αντιλαμβάνε-

Η αλληλεγγύη όπλο των λαών!

ελεύθερος ο Τούρκος αγωνιστής NEVZAT KALAYCI

το προέδρου του εφετείου, παρ' ότι ήδη ήταν συγκεντρωμένοι μέσα και έξω από την αίθουσα του τριμελούς εφετείου αρκετοί αλληλέγγυοι. Οι πέντε σύντομα έγιναν τριάντα πέντε και καθώς οι διαμαρτυρίες τους για την άρνηση της αστυνομίας να τους αφήσει να μπου συνεχίζονταν εμφανίστηκε μια ομάδα ΟΠΚΕ που τους απόθηκε βιασώς με τις ασπίδες μέχρι τις σκάλες των δικαστηρίων. Ενώ συνέβαινε αυτό φάνηκε σοστό σε έναν από τους ανεγκέφαλους αυτούς να επιτεθεί σε μια αγωνίστρια της ΕΑΑΚ και μέλος της ΑΡΑΣ, χρησιμοποιώντας την γωνία της ασπίδας του. Στις φωνές και διαμαρτυρίες που ακολούθησαν ο τραμπούκος αυτός θυμήθηκε μάλλον την ιδιότητα του ως μπράβος της νύκτας, πέταξε την ασπίδα του και άρχισε να βρίζει και να προκαλεί σε μάχη διάφορους διαμαρτυρόμενους.

Μετά το γεγονός αυτό "Ξαφνικά" ήρθε η εντολή να ανέβουν οι αλληλέγγυοι σε ομάδες των δύο (ένα λεπτό αργότερα έγιναν ομάδες των τριών), αλλά αυτοί αποφάσισαν να παραμείνουν στον χώρο, απαιτώντας να τους παραδοθούν τα στοιχεία του εν λόγω μπάτσου (κανένας τους δεν φορούσε κάπου τα στοιχεία του) για να κινηθούν οι μηνυτικές διαδικασίες. Ανέβηκε μόνο μια μικρή ομάδα στο εφετείο για να στείλει κάτω δικηγόρο να παραλάβει τα στοιχεία. Μέχρι βέβαια να κατεβεί ο δικηγόρος ο τραμπούκος είχε φυγαδευτεί και ο διοικητής της ομάδας ΟΠΚΕ έκανε την πάπα. Ακόμα και όταν του παρουσιάστηκαν οι φωτογραφίες με την εν λόγω επίθεση αυτός δεν "καταλάβαινε" τίποτα.

Η τελική έκβαση της δίκης, παρά τα πάμπολλα ερωτήματα που δημιουργούνται από την πολύμηνη κράτησή του Nevzat Kalayci, ενώ έχει πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας, και την απόπειρα καταστολής των αλληλέγγων, δικαίωσε των αγώνων της Επιτροπής Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν και των αλληλέγγων. Ο Nevzat Kalayci είναι και πάλι ελεύθερος!

Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα Κ.Ο. Θεσσαλονίκης

Η ακαδημαϊκή ελευθερία στο πειθαρχικό συμβούλιο

μοσίες δηλώσεις και πράξεις του Δημήτρη Πατέλη προκύπτουν από στάσεις αρχής απέναντι σε πρακτικές και θεσμους της ακαδημαϊκής και κοινωνικής ζωής και επ' ουδενί λόγω δεν εφράζον εμπάθεια εναντίον οποιουδήποτε μεμονωμένου προσώπου, ακριβώς ως πρόσωπο, κρίνουμε ότι η προσπάθεια πειθαρχικής δίωξης του έχει καθαρά πολιτικό χαρακτήρα, αποσκοπεί στη συντριβή με διοικητικά μέσα ενός ιδιαίτερα ενοχλητικού ιδεολογικού αντιπάλου και τον εκφοβισμό των υπολοίπων.

Η εξέλιξη αυτή και η πιθανότητα επιβολής πειθαρχικής τιμωρίας στο Δημήτρη Πατέλη εγκυμονεί μεγάλο κίνδυνο για τη λειτουργία των πανεπιστημίων σε αυτοδιοικούμενο θεσμού, η πρόσποση του οποίου από τις αλλοτρίες οικονομικές και πολιτικές δυνάμεις που επιδιώκουν την ακύρωση του επαφίεται, πρωτίστως, στο ηθικόσ σθένος και στην αποφασιστικότητα των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας. Οι πρακτικές πειθαρχικής δίωξης εναντίον όσων ασκούν κριτική οδηγούν στην κατάλυση της συνταγματικά κατοχυρωμένης ακαδημαϊκής ελευθερίας και θέτουν φραγμούς στην πρόοδο της επιστήμης, που δεν μπορεί ουσιωδώς να αναπτυχθεί αν «αποφλοιωθεί» από τις κριτικές διαστάσεις της.

Εγκυμονεί επίσης κίνδυνο για τη λειτουργία των πανεπιστημίων ως ελάχιστου πλέον στο σύγχρονο κόσμο περιθωρίου, όπου μπορούν να διατυπώνονται απόψεις όχι απλώς διαφορετικές αλλά και αρετικές για τους κυρίαρχους θεσμούς, εξαιρετικά όμως αναγκαίες από τη στιγμή που αφορούν την αναζήτηση εναλλακτικών - χηραφειτικών προοπτικών της ανθρώπινης κατάστασης.

Δεδομένων των παραπάνω, η αλληλεγγύη προς το Δημήτρη Πατέλη και η αποφασιστική καταδίκη πρακτικών διοικητικού πειθανγκασμού των αντιφρονούντων αποτελεί κρίσιμο ζήτημα του αγώνα εναντίον της απόκαιρο επιχειρούμενης παραμόρφωσης του πανεπιστημίου και μετατροπής του σε γαλέρα του ακαδημαϊκού καπιταλισμού, υπηρετούμενης από κορφορμιστές και καριερίστες.

Σε μια εποχή βαθύτατης οικονομικής, πολιτικής, κοινωνικής κρίσης, αποτελεί άραγε η συμπεριφορά των κορφορμιστών και καριεριστών το επιθυμητό πρότυπο «διαγωγής» προσήκουσας στην «αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού»;

Μανώλης Δαφερμάκης, Τριαντάφυλλος Μείραρης, Περκλής Παυλίδης

ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΒΑΘΕΙΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΤΟΝ, ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΜΟΝΟΣ, ΤΣΑΚΙΣΕ ΤΟΝ.
<i>Γ.Σ.</i>

νέα προοπτική

Σάββατο 13 Οκτωβρίου 2012
Τηλ. - FAX. 211 7252376
E-mail: eek@ath.forthnet.gr
Κωδικός 3768

Το ΕΕΚ στο Internet στη διεύθυνση: www.eek.gr

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ
 ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

εκδήλωση-συζήτηση
ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΝΟΕΜΒΡΗ, 7μμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΙΛΙΟΥ
 (Κόλλου και Ερμούδας)
 Ομιλητής: **Θόδωρος Κουτσουμπός**
 (μέλος του Ε.Ε. του ΕΕΚ, αρχειοστάτης του "Νέας Προοπτικής")

ΕΕΚ
 ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ
 ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα

■ Πάτρα ■

Εκδήλωση – συζήτηση
 «Το ενιαίο μέτωπο στην πάλη κατά του φασισμού»

Παρασκευή 19 Οκτώβρη, 7 μ.μ.
 Παράρτημα Παν/μίου

Ομιλητής
Θόδωρος Κουτσουμπός
 αρχισυντάκτης της Νέας Προοπτικής

Η ύφεση φέρνει νομισματικό πόλεμο

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το ΔΝΤ στην ετήσια Σύνοδο που γίνεται αυτές τις ημέρες στο Τόκιο, οι διεθνείς εμπορικές συναλλαγές θα επεκταθούν φέτος κατά 3,2% έναντι επέκτασης κατά 12,6% το 2010!

Η επιβράδυνση αυτή, τέσσερα χρόνια μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers, επισημαίνεται από το ΔΝΤ ως μία σαφής ένδειξη της απότομης επιβράδυνσης της διεθνούς οικονομικής δραστηριότητας η οποία, όπως σχολιάζεται από το πρακτορείο Bloomberg, τροφοδοτεί με πρωτοφανή ένταση τον "νομισματικό πόλεμο" με σημείο αναφοράς το δολάριο.

Με άλλα λόγια το "φθινό" δολάριο καθιστά ακριβότερες τις

εισαγωγές ξένων προϊόντων στις ΗΠΑ, μειώνοντας έτσι την εξαγωγική δυνατότητα των άλλων χωρών. Την ίδια "κατηγορία" απευθύνουν οι ασιατικές αλλιά και οι νοτιο-αμερικανικές χώρες και στο ευρώ, αλλιά με όχι τόσο μεγάλη ένταση καθώς αυτό που τους ανησυχεί με την Ευρώπη είναι περισσότερο ο κίνδυνος διάλυσης της Ευρωζώνης και του ευρώ και λιγότερο η συναλλαγματική του ισοτιμία!

Οι κατηγορίες που ακούγονται απέναντι στις ΗΠΑ είναι ότι με την απόφασή τους για νέο πακέτο ποσοτικής χαλάρωσης (QE3) με το οποίο η Fed θα αγοράζει... επ' άπειρον κρατικά ομόλογα, διατηρούν την συναλλαγματική ισοτιμία του δολαρίου πολύ χα-

μηλότερα από την πραγματική του θέση και έτσι "απαγορεύουν" τις εξαγωγές τους στις ΗΠΑ.

Η "ένταση" όπως αυτή καταγράφηκε στο Τόκιο ήταν τόσο υψηλή ώστε οικονομίες όπως η Ιαπωνική απειλούν πλέον με άμεσα μέτρα νομισματικής παρέμβασης απέναντι στο δολάριο.

Ο "νομισματικός πόλεμος" απειλεί πλέον να επιτείνει τον φαύλο κύκλο της κρίσης χρέους και της ύφεσης επεκτείνοντας την αποσταθεροποίηση και στο νομισματικό επίπεδο αχρηστεύοντας τα βασικά "πλεονεκτήματα" ορισμένων οικονομιών στην Ασία ή την Ν. Αμερική με πολύ χαμηλό εργασιακό κόστος ή χαμηλές τιμές εγχώριων πρώτων υλών.

Γ. Αγγ.

■ ΠΑΤΡΑ

Αντιφασίστες για κακούργημα

[Οι ναζιστές τραμπούκοι στο απυρόβλητο]

Τέσσερις αγωνιστές παρέμπονταν από την αστυνομία στον ανακριτή, το μεσημέρι της Παρασκευής 12/10, με βαρύτερες κατηγορίες για απόπειρα ανθρωποκτονίας (κακούργημα), ύστερα από επεισόδια με ναζιστές χρυσαυγίτες.

Τα ξημερώματα της Πέμπτης 11 Οκτώβρη συγκεντρώθηκε ομάδα χρυσαυγίων στην περιοχή των Υψηλών Αλωνίων, και συγκεκριμένα στο ψητοπωλείο Psitalonia, με σκοπό να επιτεθεί σε αντιφασίστες που βρίσκονταν στην περιοχή. Άμεσα συγκεντρώθηκε κόσμος για να

υπερασπιστεί τους συντρόφους. Οι φασίστες της Χρυσής Αυγής τσακίστηκαν όταν αποπειράθηκαν να επιτεθούν. Τα Psitalonia είναι κατάστημα του οποίου η ιδιοκτησία συνδέεται άμεσα με τον ηγετικό πυρήνα της Χ.Α. Πάτρας, αποτελεί γνωστό χώρο συνάθροισης φασιστοειδών και συνδέεται με φασιστικές επιθέσεις σε μετανάστες στη γειτονιά. Η Χ.Α. αρνείται επισήμως την παρουσία της στα γεγονότα.

Η εκδικητική μανία του κράτους για τα σκυλιά του εκδηλώθηκε με την προσαγωγή 9 ατόμων που πιάστηκαν στα τυ-

φλά σε διαφορετικό τόπο και χρόνο από τα γεγονότα. Στους 4 απαγγέθηκαν κατηγορίες σε βαθμό κακούργημα για απόπειρα ανθρωποκτονίας, αφού υποτίθεται πως αναγνωρίστηκαν από μέλη της Χ.Α. Το κατηγορητήριο βασίζεται σε κατηγορίες που μαγειρεύουν οι χρυσαυγίτες με τους μπάτσους και τους ανακριτές, μια ακόμη στενή συνεργασία κράτους και παρακράτους.

Το μεσημέρι της Παρασκευής οργανώθηκε πορεία και συγκέντρωση διαμαρτυρίας στα δικαστήρια.

Ο χρυσαυγίτης Ηρώδης ψάχνει για νήπια μεταναστών

Ο φασίστας Ηρώδης, ο βουλευτής της Χρυσής Αυγής Ηλίας Παναγιώταρος, ψάχνει για τα νήπια των μεταναστών.

Εκμεταλλεζόμενος την βουλευτική του ιδιότητα ζήτησε στοιχεία των αλλοδαπών βρεφών και νηπίων που πηγαίνουν στους παιδικούς σταθμούς στην Ελλάδα.

Συγκεκριμένα, ο ναζιστής βουλευτής με επερωτήσή του ζήτησε από τους υπουργούς Εσωτερικών κ. **Ευρ. Στυλιανίδη** και Εργασίας κ. **Γ. Βρούτση** να πληροφορηθεί τα ακριβή στοιχεία των «αλλοδαπών βρεφών και νηπίων ανά χώρα προέλευσης που εξυπηρετούνται στους παιδικούς σταθμούς» στην Ελλάδα.

Στην προεκλογική περίοδο, σε φασιστοσύναξη στο Φλοίσβο του Παλαιού Φαλήρου, ο ίδιος είχε απειλήσει ότι «αν μπει, η Χρυσή Αυγή στην Βουλή, θα κάνει εφόδους στα νοσοκομεία αλλά και στους βρεφονηπιακούς σταθμούς και θα πετά στον δρόμο τους "λαθρομετανάστες" και τα παιδιά τους».

Μετά το σάλο που προκλήθηκε το ασπόνδυλο του υπουργείου εσωτερικών δήλωσε ότι «στοιχεία δεν θα δοθούν, ούτε ζητήθηκε ποτέ κάτι τέτοιο». Όμως, είναι ο ίδιος που έστειλε επείγουσα εντολή να συγκεντρωθούν τα στοιχεία που ζητούσε ο ρατσιστής της Χ.Α.

Όπως καταγγέλουν εκπαιδευτικοί σε νηπιαγωγεία έχουν σταλεί έγγραφα από τις τοπικές Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, με τα οποία ζητούνται τα στοιχεία βρεφών που δεν έχουν την ελληνική υπηκοότητα και μάλιστα «κατεπιγόντως».

Αντιδρώντας στην εντολή να δώσουν στοιχεία, οι νηπιαγωγοί

της Ιεράπετρας Κρήτης έστειλαν επιστολή διαμαρτυρίας προς το υπουργείο Εσωτερικών, στην οποία διευκρινίζεται ότι με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του αρμόδιου για τους Βρεφονηπιακούς Σταθμούς Νομικού Προσώπου δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να αποσταλούν τα στοιχεία των νηπίων. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι δεν θα «παραδώσουν στοιχεία μωρών σε νεοναζιστές που ανοικτά τα απειλούν». Η επιστολή αυτή υπήρξε και η αιτία της μεγάλης δημοσιότητας που πήρε το θέμα. Κι ο υπουργός ανέκρουσε πρόμνημα. Οι δε ναζί απειλούν με... μηνύσεις!

Διευκρινίζεται ότι «σύμφωνα με τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (άρθρο 214, παράγραφος 2) οι δημοτικές αρχές διασφαλίζουν το δικαίωμα πρόσβασης όλων των δημοτών και κατοίκων σε βρεφονηπιακούς σταθμούς ανεξαρτήτως εθνικότητας, θρησκείας, φύλου, γλώσσας, φυλετικής ή κοινωνικής ομάδας στην οποία ανήκουν».

• Ο ίδιος βολευτής Παναγιώταρος ήταν το βράδυ της Πέμπτης μπροστά στο θέατρο Χυτήριο, μαζί με άλλους 4 βολευτές της Χ.Α. και έναν όχλο 100 μελών παραθρησκευτικής οργάνωσης, και με τη βοήθεια της αστυνομίας εμπόδιζαν τη θεατρική παράσταση.